

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1952 No. 150

Overgelegd aan de Staten-Generaal door de Minister
van Buitenlandse Zaken

A. TITEL

*Verdrag tot oprichting van de Europese Defensie Gemeenschap,
met twee Protocollen van ondertekening,
gemeenschappelijke Verklaring van de Ministers van Buiten-
landse Zaken over de duur van het Noord-Atlantisch Verdrag,
en nota's, tussen de Nederlandse en de Duitse Regering te
Bonn en te 's-Gravenhage op 27 en 30 Mei gewisseld;
Parijs, 27 Mei 1952*

B. TEKST

De tekst van Verdrag, Protocollen van ondertekening, Verklaring en nota's is geplaatst in *Tractatenblad* 1952 No. 119.

C. VERTALING

**VERDRAG TOT OPRICHTING VAN DE EUROPESE
DEFENSIE GEMEENSCHAP**

De President van de Bondsrepubliek Duitsland, Zijne Majesteit de Koning der Belgen, de President van de Franse Republiek, de President van de Italiaanse Republiek, Hare Koninklijke Hoogheid de Groothertogin van Luxemburg, Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden,

Vast besloten om, in samenwerking met de andere vrije volken en in de geest van het Handvest der Verenigde Naties, bij te dragen tot het handhaven van de vrede, inzonderheid door in nauwe samen-

werking met de organisaties die hetzelfde doel nastreven de verdediging van West-Europa tegen iedere aanval te verzekeren;

Overwegende, dat het beste middel om dit doel met de nodige snelheid en doeltreffendheid te bereiken, gelegen is in een zo volledig mogelijke integratie — voorzover zulks verenigbaar is met de militaire noodzaak — van mensen en materieel, waaruit hun defensiestrijdkrachten bestaan, in een supranationale Europese organisatie;

Er van overtuigd, dat deze integratie tot het meest rationele en economische gebruik van de hulpbronnen hunner landen zal voeren, in het bijzonder door het vaststellen van een gemeenschappelijke begroting en gemeenschappelijke bewapeningsprogramma's;

Vastbesloten, aldus de ontwikkeling van hun militair potentieel te verzekeren zonder aan de sociale vooruitgang afbreuk te doen;

Verlangend, de geestelijke en zedelijke waarden, die het gemeenschappelijk erfgoed van hun volken uitmaken, te beschermen, en er van overtuigd, dat in de gemeenschappelijke strijdkrachten die zonder discriminatie tussen de deelnemende Staten zullen worden gevormd, de vaderlandsliefde der volkeren in stede van zwakker, in ruimer verband slechts hechter en harmonischer zal worden;

Er zich van bewust, aldus een nieuw en wezenlijk deel van de weg tot de vorming van een Verenigd Europa af te leggen;

Hebben besloten een Europese Defensie Gemeenschap in het leven te roepen, en hebben te dien einde als hun gevolmachtigden aangewezen:

De President van de Bondsrepubliek Duitsland,
de Heer Doctor Konrad Adenauer, Kanselier, Minister van Buitenlandse Zaken;

Zijne Majesteit de Koning der Belgen,
de Heer Paul van Zeeland, Minister van Buitenlandse Zaken;

De President van de Franse Republiek,
de Heer Robert Schuman, Minister van Buitenlandse Zaken;

De President van de Italiaanse Republiek,
de Heer de Gasperi, Minister van Buitenlandse Zaken;

Hare Koninklijke Hoogheid de Groothertogin van Luxemburg,
de Heer Bech, Minister van Buitenlandse Zaken,

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden,
de Heer Stikker, Minister van Buitenlandse Zaken;

Die, na overlegging van hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten, het volgende zijn overeengekomen.

TITEL I GRONDBEGINSELEN

HOOFDSTUK I

Van de Europese Defensie Gemeenschap

Artikel 1

De Hoge Verdragssluitende Partijen richten bij dit Verdrag onderling een Europese Defensie Gemeenschap op, van supranationaal karakter en met gemeenschappelijke instellingen, gemeenschappelijke strijdkrachten en een gemeenschappelijke begroting.

Artikel 2

1. De doelstellingen van de Gemeenschap zijn uitsluitend defensief.

2. Diensvolgens verzekert zij, volgens het bepaalde in dit Verdrag, de veiligheid van de deelnemende Staten tegen iedere aanval door deel te nemen aan de verdediging van het Westen in het kader van het Noord-Atlantisch Verdrag en door de integratie der defensiestrijdkrachten van de deelnemende Staten alsmede een rationeel en economisch gebruik van hun hulpbronnen te verwezenlijken.

3. Iedere gewapende aanval die tegen een der deelnemende Staten in Europa of tegen de Europese Defensiestrijdkrachten is gericht, wordt beschouwd als een aanval tegen alle deelnemende Staten.

De deelnemende Staten en de Europese Defensiestrijdkrachten verenigen met alle in hun vermogen liggende middelen, zowel militaire als andere, hulp en bijstand aan de aldus aangevallen Staat of strijdkrachten.

Artikel 3

1. De Gemeenschap maakt gebruik van de minst bezwarende en van de meest doeltreffende methoden. Zij treedt slechts op voorzover zulks voor het verrichten van haar taak noodzakelijk is, en met inachtneming van de openbare vrijheden en van de fundamentele rechten der individuen. Zij waakt er voor, dat met de eigen belangen van de deelnemende Staten rekening wordt gehouden voorzover haar wezenlijke belangen dit ook maar toelaten.

2. Om de Gemeenschap in staat te stellen haar doeleinden te bereiken, stellen de deelnemende Staten passende bijdragen te harer beschikking, welke overeenkomstig het gestelde in de artikelen 87 en 94 van dit Verdrag worden vastgesteld.

Artikel 4

De Gemeenschap verricht haar werkzaamheden in samenwerking met de vrije volken en met iedere organisatie die dezelfde doeleinden nastreeft als zijzelf.

Artikel 5

De Gemeenschap werkt nauw samen met de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie.

Artikel 6

Dit Verdrag brengt geen enkele discriminatie met zich mede tussen de deelnemende Staten.

Artikel 7

De Gemeenschap bezit rechtspersoonlijkheid.

In het internationaal verkeer bezit de Gemeenschap de handelingsbevoegdheid die nodig is voor het uitoefenen van haar taak en voor het bereiken van haar doelstellingen.

In elk der deelnemende Staten bezit de Gemeenschap de meest omvattende handelingsbevoegdheid, die aan nationale rechtspersonen is toegekend; met name kan zij roerende en onroerende goederen verwerven en vervreemden en in rechte optreden.

De Gemeenschap wordt vertegenwoordigd door haar instellingen, elk in het kader van haar bevoegdheden.

Artikel 8

1. De instellingen van de Gemeenschap zijn:

Een Raad van Ministers, hierna genoemd: de Raad.

Een Gemeenschappelijke Vergadering, hierna genoemd: de Vergadering.

Een Commissariaat van de Gemeenschap, hierna genoemd: het Commissariaat.

Een Hof van Justitie, hierna genoemd: het Hof.

2. Onverminderd het in artikel 126 van dit Verdrag bepaalde, blijft de organisatie van deze instellingen, zoals zij door dit Verdrag wordt bepaald, in stand, totdat zij door een nieuwe organisatie wordt vervangen ten gevolge van de invoering der federale of confederale structuur, bedoeld in artikel 38 van dit Verdrag.

HOOFDSTUK II**Van de Europese Defensiestrijdkrachten****Artikel 9**

De Strijdkrachten van de Gemeenschap, hierna „Europese Defensiestrijdkrachten” genoemd, bestaan uit contingenten die door de deelnemende Staten ter beschikking van de Gemeenschap worden gesteld, om volgens het bepaalde in dit Verdrag te worden samengevoegd.

Geen enkele deelnemende Staat zal nationale gewapende strijdkrachten recruteren of onder de wapenen houden, buiten die welke bij artikel 10 worden voorzien.

Artikel 10

1. De deelnemende Staten mogen nationale gewapende strijdkrachten recruteren en onder de wapenen houden welke zijn bestemd te worden gebruikt in niet-Europese gebieden voor welke verdediging zij verantwoordelijk zijn, alsmede de eenheden welke in hun land van herkomst zijn gelegerd en voor onderhoud en aflossing dier strijdkrachten nodig zijn.

2. De deelnemende Staten mogen eveneens nationale gewapende strijdkrachten recruteren en onder de wapenen houden voor de vervulling van bestaande internationale missies in Berlijn en Oostenrijk of op grond van beslissingen van de Verenigde Naties. Na beëindiging van die missies worden deze troepen hetzij ontbonden, hetzij ter beschikking van de Gemeenschap gesteld. Aflossing van die troepen mag, met goedvinden van de bevoegde, onder de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie ressorterende Opperbevelhebber, geschieden door uitwisseling tegen eenheden samengesteld uit contingenten welke, uit de betrokken deelnemende Staten herkomstig, behoren tot de Europese Defensiestrijdkrachten.

3. In elke deelnemende Staat blijven de met de persoonlijke beveiliging van het Staatshoofd belaste onderdelen nationaal.

4. De deelnemende Staten mogen over nationale zeestrijdkrachten beschikken: eensdeels, voor de beveiliging van de niet-Europese gebieden voor welke verdediging zij verantwoordelijk zijn, als bedoeld in lid 1 van dit artikel, en voor de bescherming van de verbindingen met en tussen die gebieden; en anderdeels, voor het nakomen van de verplichtingen die voor hen voortvloeien uit de in lid 2 bedoelde internationale missies alsmede uit overeenkomsten die in het kader van het Noord-Atlantisch Verdrag vóór de inwerkingtreding van het onderhavige Verdrag zijn gesloten.

5. De totale omvang van de nationale gewapende strijdkrachten bedoeld in dit artikel, met inbegrip van de onderhoudseenheden, mag voor elke deelnemende Staat niet zodanig zijn, dat zijn deelneming aan de Europese Defensiestrijdkrachten, bij overeenkomst tussen de Regeringen der deelnemende Staten vastgesteld, er door in gevaar wordt gebracht.

De deelnemende Staten mogen overgaan tot individuele uitwisselingen van personeel tussen de contingenten die zij ter beschikking van de Europese Defensiestrijdkrachten stellen en de strijdkrachten die daarvan geen deel uitmaken, als gevolg waarvan evenwel geen vermindering van de Europese Defensiestrijdkrachten mag voortvloeien.

Artikel 11

Een politiemacht en militaire politie, uitsluitend met het handhaven van de orde in het binnenland belast, mogen door de deelnemende Staten worden gerecruteerd en onder de wapenen gehouden.

Het onderhavige Verdrag doet geen afbreuk aan het nationale karakter van deze politiemacht en deze militaire politie.

De omvang en de aard van genoemde, op de grondgebieden van de deelnemende Staten aanwezige, politiemacht en militaire politie moeten zodanig zijn dat zij de grenzen van haar opdracht niet te buiten gaan.

Artikel 12

1. In geval van onlusten of dreiging van onlusten op het grondgebied van een deelnemende Staat in Europa, wordt het gedeelte van de door die Staat aan de Europese Defensiestrijdkrachten geleverde contingenten, dat nodig is om aan die toestand het hoofd te bieden, op zijn verzoek en nadat de Raad is ingelicht door het Commissariaat te zijner beschikking gesteld.

De voorwaarden van aanwending dier onderdelen worden bepaald door de voorschriften, die op het grondgebied van de deelnemende Staat, die het verzoek doet, gelden.

2. Ingeval van rampen of grote onheilen waarbij onmiddellijke hulp vereist is, moeten de onderdelen van de Europese Defensiestrijdkrachten, die in staat zijn daadwerkelijke hulp te verschaffen, hun medewerking verlenen, welke ook hun herkomst zij.

Artikel 13

Ingeval in een niet-Europees gebied voor welker verdediging een deelnemende Staat verantwoordelijk is, een ernstige crisis heerst, wordt het gedeelte van de door die Staat aan de Europese Defensiestrijdkrachten geleverde contingenten, dat nodig is om aan deze crisis het hoofd te bieden, op zijn verzoek en met instemming van de bevoegde, onder de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie ressorterende Opperbevelhebber, door het Commissariaat te zijner beschikking gesteld, nadat de Raad is ingelicht. De aldus afgestane contingenten ressorteren dan niet meer onder de Gemeenschap, totdat zij opnieuw te harer beschikking worden gesteld zodra zij niet langer nodig zijn om aan de crisis het hoofd te bieden.

De militaire, economische en financiële gevolgen van de hierboven voorziene terugtrekking worden voor ieder geval onderzocht en geregeld door het Commissariaat, met instemming van de Raad, door deze met een meerderheid van twee derden bepaald.

Artikel 14

Ingeval aan een deelnemende Staat een internationale opdracht wordt toevertrouwd, te vervullen buiten de grenzen van het bij artikel 120, lid 1, bepaalde grondgebied, wordt, op zijn verzoek en met instemming van de bevoegde, onder de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie ressorterende Opperbevelhebber, het gedeelte van de door die Staat aan de Europese Defensiestrijdkrachten geleverde contingenten, nodig tot het vervullen van deze opdracht, door het Com-

missariaat te zijner beschikking gesteld, met instemming van de Raad, door deze bepaald met een meerderheid van twee derden. De aldus afgestane contingenten ressorteren dan niet meer onder de Gemeenschap, totdat zij opnieuw te harer beschikking worden gesteld, zodra zij niet langer nodig zijn voor het verrichten van bovengenoemde taak.

In dergelijke gevallen zijn de bepalingen van alinea 2 van artikel 13 van toepassing.

Artikel 15

1. De Europese Defensiestrijdkrachten worden gevormd door dienstplichtig personeel en door beroepspersoneel of personeel in vrijwillig dienstverband op lange termijn.

2. Deze strijdkrachten worden geïntegreerd volgens de organieke bepalingen van de artikelen 68, 69 en 70.

Zij dragen gelijke uniformen.

Zij worden georganiseerd volgens de door het Militair Protocol bepaalde organisatie-typen. Deze organisatie kan door de Raad bij eenstemmigheid worden gewijzigd.

3. De contingenten, waaruit de Eenheden zullen bestaan, worden door de deelnemende Staten geleverd volgens een door de Regeringen overeengekomen opbouwplan. Dit plan kan worden herzien onder de in artikel 44 gestelde voorwaarden.

Artikel 16

De binnenlandse verdediging van het grondgebied der deelnemende Staten tegen aanvallen van enigerlei aard, met militaire doeleinden, uitgelokt of uitgevoerd door een buitenlandse vijand, wordt verzekerd door homogene formaties met Europese status, die in de verdediging van het grondgebied van elk der deelnemende Staten zijn gespecialiseerd, en die, wat hun aanwending betreft, ressorteren onder de in artikel 18 aangewezen autoriteiten.

Artikel 17

Elk der deelnemende Staten is belast met de bescherming van de burgerbevolking.

Artikel 18

1. De bevoegde, onder de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie ressorterende Opperbevelhebber is bevoegd, behoudens het in lid 3 van dit artikel voorziene geval, zich er van te vergewissen dat de Europese Defensiestrijdkrachten op bevredigende wijze worden georganiseerd, uitgerust, opgeleid en voor het gebruik voorbereid.

Zodra zij in staat zijn gebruikt te worden, en behoudens hetzelfde geval, worden zij geplaatst onder de bevoegde, onder de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie ressorterende Opperbevelhebber, die te haren opzichte de aan zijn functiën verbonden bevoegdheden en ver-

antwoordelijkheden uitoefent en, inzonderheid, aan de Gemeenschap de behoeften kenbaar maakt met betrekking tot de verdeling en de ontplooiing der strijdkrachten; de daarmede overeenkomende plannen worden uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 77.

De Europese Defensiestrijdkrachten ontvangen technische aanwijzingen van de geëigende organen der Noord-Atlantische Verdragsorganisatie, in het kader van de militaire bevoegdheid van laatstgenoemde.

2. In oorlogstijd oefent de bevoegde, onder de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie ressorterende Opperbevelhebber ten opzichte van bovenvermelde strijdkrachten het volledig gezag en de verantwoordelijkheden van Opperbevelhebber uit, die zijn bevoegdheden met zich mede brengen.

3. Ingeval eenheden van de Europese Defensiestrijdkrachten zijn belast met de territoriale verdediging en met de maritieme nabije bescherming van de grondgebieden der deelnemende Staten, worden de instanties waaronder zij voor de bevelvoering en hun aanwending ressorteren, bepaald hetzij door de in het kader van het Noord-Atlantisch Verdrag gesloten overeenkomsten, hetzij door de regelingen tussen de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie en de Gemeenschap.

4. Indien het Noord-Atlantisch Verdrag ophoudt van kracht te zijn vóór het onderhavige Verdrag, zullen de deelnemende Staten in onderlinge overeenstemming vaststellen, aan welke instantie het bevel over en de aanwending van de Europese Defensiestrijdkrachten zullen worden toevertrouwd.

TITEL II

VAN DE INSTELLINGEN DER GEMEENSCHAP

HOOFDSTUK I

Het Commissariaat

Artikel 19

Voor het vervullen van de taken, uit hoofde van dit Verdrag aan het Commissariaat opgedragen en volgens het bepaalde in dit Verdrag, wordt deze instelling bekleed met handelings- en contrôle-bevoegdheden.

Artikel 19bis

Het Commissariaat treedt in functie op het tijdstip van de benoeming zijner leden.

Artikel 20

1. Het Commissariaat bestaat uit negen leden, benoemd voor zes jaar en gekozen op grond van hun algemene bekwaamheid.

Alleen zij, die het staatsburgerschap van een der deelnemende Staten bezitten, kunnen lid zijn van het Commissariaat, waarin niet

meer dan twee leden met de nationaliteit van eenzelfde Staat zitting mogen hebben.

De aftredende leden kunnen worden herbenoemd.

Het aantal leden van het Commissariaat kan door een besluit van de Raad, bij eenstemmigheid genomen, worden verminderd.

2. Bij de vervulling van hun plicht vragen noch aanvaarden de leden van het Commissariaat instructies van enigerlei Regering. Zij onthouden zich van iedere handeling welke onverenigbaar is met het supranationaal karakter van hun ambt.

Iedere deelnemende Staat verbindt zich, dit supranationale karakter te eerbiedigen en niet te trachten de leden van het Commissariaat te beïnvloeden bij de uitvoering van hun taak.

Voor de duur van hun ambtstijd mogen de leden van het Commissariaat geen enkele andere beroepswerkzaamheid verrichten.

Gedurende drie jaar, met ingang van de beëindiging van genoemd ambt, mag geen enkel gewezen lid van het Commissariaat een beroepswerkzaamheid verrichten, die het Hof, bij hetwelk de zaak door het lid of door de Raad aanhangig zou worden gemaakt, onverenigbaar zou achten met de uit dit ambt voortvloeiende plichten, vanwege het nauwe verband tussen die werkzaamheid en het ambt. In geval van overtreding dezer bepaling kan het Hof de belanghebbende van het recht op pensioen vervallen verklaren.

Artikel 21

1. De leden van het Commissariaat worden door de Regeringen der deelnemende Staten in onderlinge overeenstemming benoemd.

2. De leden, voor de eerste maal benoemd na de inwerking-treding van dit Verdrag, blijven in functie gedurende een tijdvak van drie jaar, te rekenen van het tijdstip van hun benoeming.

Wanneer zich, gedurende dit eerste tijdvak, een vacature voordoet in een der gevallen bedoeld in artikel 22, wordt daarin voorzien volgens de bepalingen van lid 1 van dit artikel.

Dezelfde procedure wordt gevolgd bij de algemene vernieuwing welke noodzakelijk is ingeval van toepassing van artikel 36, lid 2.

3. Na afloop van het aanvangstijdvak van drie jaar vindt een algemene vernieuwing plaats.

4. Vervolgens wordt om de twee jaar een derde van de leden van het Commissariaat vervangen.

Onmiddellijk na de in lid 3 van dit artikel voorziene algemene vernieuwing wijst de Raad door loting de leden aan wier mandaat onderscheidenlijk aan het einde van het eerste en van het tweede tijdvak van twee jaar zal vervallen.

5. Ingeval de leden van het Commissariaat hun ambt neerleggen ingevolge artikel 36, lid 2, zijn de bepalingen van de leden 3 en 4 van het onderhavige artikel van toepassing.

Artikel 22

Behalve door periodieke vervanging, eindigt de ambtsvervulling van een lid van het Commissariaat door overlijden of door ontslag, hetzij vrijwillig genomen of ambtshalve verleend.

Het betrokken lid wordt voor de verdere duur van zijn ambtsperiode vervangen volgens het bepaalde in artikel 21. Vervanging vindt niet plaats indien de verdere duur van de ambtsperiode korter is dan drie maanden.

Artikel 23

Op verzoek van de Raad of van het Commissariaat kan ieder lid van het Commissariaat dat niet meer voldoet aan de voor de uitoefening van zijn ambt noodzakelijke vereisten, of die op ernstige wijze is tekort geschoten, door het Hof van zijn ambt ontheven worden verklaard.

In zulke gevallen kan de Raad, bij eenstemmigheid, het lid voorlopig schorsen en voor zijn vervanging zorgdragen, totdat het Hof uitspraak zal hebben gedaan.

Artikel 24

1. De besluiten van het Commissariaat worden genomen bij meerderheid van de aanwezige leden. In geval van staking van stemmen, is de stem van de Voorzitter beslissend. Nochtans kan geen enkel besluit worden genomen, indien het niet ten minste vier stemmen heeft behaald.

2. Het reglement van orde bepaalt het quorum. Dit moet ten minste vijf leden bedragen.

3. Indien de Raad overeenkomstig de bepalingen van artikel 20, lid 1, besluit het aantal leden van het Commissariaat te verminderen, zal hij krachtens dezelfde bepalingen de nodige wijzigingen aanbrengen in de aantallen vastgesteld in de twee voorgaande leden.

Artikel 25

1. De Regeringen van de deelnemende Staten benoemen in onderlinge overeenstemming de Voorzitter van het Commissariaat uit de leden van hetzelfde.

De Voorzitter wordt voor een tijdvak van vier jaar aangesteld. Zijn ambtsperiode kan worden vernieuwd; zij eindigt op dezelfde wijze als de ambtsperiode der leden van het Commissariaat.

2. De Voorzitter kan niet betrokken worden bij enige loting waarvan een gevolg zou kunnen zijn dat zijn ambtsperiode als Voorzitter zou worden verkort door het verlies van de hoedanigheid van lid van het Commissariaat.

Wanneer de Voorzitter wordt gekozen uit de reeds in functie zijnde leden van het Commissariaat, wordt zijn ambtsperiode als lid van het Commissariaat verlengd tot het tijdstip waarop zijn ambtsperiode als Voorzitter verstrijkt.

3. Behalve in het geval van algemene vernieuwing geschiedt de aanstelling na raadpleging der leden van het Commissariaat.

Artikel 25bis

Voor de eerste maal loopt de ambtsperiode van de Voorzitter af na een tijdvak van drie jaar.

Artikel 26

1. Het Commissariaat stelt een algemeen reglement van organisatie vast, dat inzonderheid:

a. op grond van het beginsel der collegialiteit definieert welke categorieën van beschikkingen gezamenlijk door het Commissariaat dienen te worden gegeven en welke mogen worden gedelegeerd aan leden van het Commissariaat, die afzonderlijk optreden volgens hun onderscheidene bevoegdheden;

b. de taken van het Commissariaat verdeelt, waarbij rekening moet worden gehouden met de noodzakelijkheid van een hechte structuur maar tevens de mogelijkheid moet worden opengelaten, deze taakverdeling aan te passen voorzover in de praktijk nodig zou blijken; deze verdeling behoeft niet noodzakelijkerwijze met het aantal leden van het Commissariaat overeen te stemmen.

2. In het kader van dit reglement zal:

a. het Commissariaat, de onderscheidene ambtsbevoegdheden van zijn leden vaststellen;

b. de Voorzitter:

de uitoefening van deze bevoegdheden coördineren;

voor de uitvoering van de besluiten zorgen;

de administratieve diensten leiden.

In de in artikel 123 voorziene gevallen en volgens het daarin bepaalde kan de Voorzitter tijdelijk met bijzondere bevoegdheden worden bekleed.

Artikel 27

Ter uitoefening van zijn bevoegdheden geeft het Commissariaat beschikkingen, doet het aanbevelingen en geeft het adviezen.

De beschikkingen zijn verbindend in al hun onderdelen.

De aanbevelingen zijn verbindend ten aanzien van de daarin gestelde doeleinden, voor wat hun doel betreft, doch laten degenen, tot wie zij zijn gericht, de keuze van de middelen ter bereiking daarvan.

De adviezen zijn niet verbindend.

Wanneer het Commissariaat bevoegd is om een beschikking te geven, kan het zich bepalen tot het doen van een aanbeveling.

Artikel 28

Alle beschikkingen, aanbevelingen en adviezen van het Commissariaat worden openbaar gemaakt of ter kennis gebracht, op de wijze als door de Raad wordt vastgesteld.

De beschikkingen, aanbevelingen of adviezen van het Commissariaat, bestemd voor de Regering van een deelnemende Staat, worden gericht tot de daartoe door deze Staat aangewezen instantie.

Artikel 29

Het Commissariaat brengt met regelmatige tussenpozen verslag uit aan de Raad.

Het verstrekt aan de Raad de inlichtingen die deze hem vraagt en verricht de onderzoekingen waarmede het door de Raad wordt belast.

Het Commissariaat en de Raad wisselen inlichtingen uit en plegen wederzijds overleg.

Artikel 30

Het Commissariaat beschikt over het burger- en militaire personeel, nodig ter verrichting van de taken welke hem door dit Verdrag zijn toegewezen.

De te dien einde door het Commissariaat ingestelde Diensten, zowel civiele als militaire, ressorteren onder het Commissariaat in dezelfde verhouding en op gelijke voet.

Artikel 31

1. Benoeming in rangen hoger dan die van Commandant van een nationaal-homogene Basis-eenheid geschiedt bij beslissing van het Commissariaat, met instemming van de Raad, bij eenstemmigheid bepaald.

2. Voorlopig geschiedt de benoeming in rangen binnen de nationaal-homogene eenheden der Europese Defensiestrijdkrachten en in alle overige rangen ter keuze van elke deelnemende Staat:

hetzij door de bevoegde nationale instanties, op voorstel van het Commissariaat;

hetzij door het Commissariaat op voorstel van de betrokken hiërarchieke meerderen, na raadpleging van nationale instanties.

3. *a.* De functies van Commandant ener Basis-eenheid, van Opper-officier bevelvoerend over eenheden van verschillende nationaliteit, en sommige door de Raad aan te wijzen hoge functies bij het Commissariaat, worden verleend door het Commissariaat, met instemming van de Raad, bij eenstemmigheid bepaald.

b. Alle overige militaire functies worden verleend bij beschikking van het Commissariaat, met inachtneming van de voorstellen van de betrokken hiërarchieke meerderen.

4. Wat de civiele functies betreft, worden de hoofden van diensten, die rechtstreeks verantwoordelijk zijn tegenover het Commissariaat, door dit laatste benoemd, met instemming van de Raad, bij eenstemmigheid bepaald.

Artikel 32

Het Commissariaat behartigt alle wenselijke betrekkingen met de deelnemende Staten, met derde Staten en, in het algemeen, met alle

internationale organisaties welker medewerking nodig mocht blijken voor het bereiken van de doeleinden van dit Verdrag.

HOOFDSTUK II

De Vergadering

Artikel 33

1. De Vergadering van de Europese Defensie Gemeenschap is de Vergadering, bedoeld in de artikelen 20 en 21 van het Verdrag van 18 April 1951 tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, voor de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk en Italië, elk aangevuld met drie afgevaardigden die onder dezelfde voorwaarden en voor dezelfde duur als de andere afgevaardigden gekozen zijn en wier eerste mandaat een einde neemt op dezelfde datum als dat van laatstgenoemden.

De aldus aangevulde Vergadering oefent de bevoegdheden uit die haar door dit Verdrag zijn toegekend. Indien zij het nodig acht, kan zij haar Voorzitter en haar bureau kiezen en haar reglement van orde vaststellen.

2. Indien de in het laatste lid van artikel 38 bedoelde Conferentie niet binnen een termijn van één jaar, ingaande op de dag van haar bijeenroeping, tot een overeenkomst geraakt, zullen, zonder het beëindigen dezer werkzaamheden af te wachten, de deelnemende Staten in onderlinge overeenstemming de bepalingen van lid 1 van dit artikel herzien.

Artikel 34

De Vergadering houdt jaarlijks een zitting. Zij komt van rechtswege de laatste Dinsdag van October bijeen. Deze zitting mag ten hoogste een maand duren.

De Vergadering kan in buitengewone zitting worden bijeengeroepen op verzoek van het Commissariaat, van de Raad, van de Voorzitter der Vergadering, van de meerderheid van haar leden, of, in het geval bedoeld in artikel 46, op verzoek van een deelnemende Staat.

Artikel 34bis

De Vergadering komt bijeen een maand na de dag der ambtsaanvaarding van het Commissariaat, op verzoek van dit laatste. De bepalingen van artikel 34 betreffende de duur van de gewone zitting der Vergadering zijn op de eerste zitting niet van toepassing.

De Vergadering mag, zodra zij bijeenkomt, de bevoegdheden uitoefenen die haar door dit Verdrag zijn toegekend, met uitzondering van de stemming over de in artikel 36, lid 2, bedoelde motie van afkeuring, welke eerst na afloop van een termijn van één jaar, ingaande op de dag der ambtsaanvaarding van het Commissariaat, zal mogen plaats vinden.

Artikel 35

De leden van het Commissariaat zijn bevoegd alle bijeenkomsten van de Vergadering bij te wonen. De Voorzitter of de leden van het Commissariaat, door dit laatste aangewezen, worden op hun verzoek gehoord. Het Commissariaat beantwoordt, mondeling of schriftelijk, de vragen die hem door de Vergadering of door haar leden worden gesteld.

De leden van de Raad zijn eveneens bevoegd alle bijeenkomsten bij te wonen en worden op hun verzoek gehoord.

Artikel 36

1. Het Commissariaat legt ieder jaar aan de Vergadering, één maand voor de opening van de gewone zitting, een algemeen verslag over zijn werkzaamheden voor. De Vergadering beraadslaagt over dit verslag; zij mag opmerkingen, wensen en suggesties uiten.

2. Wordt bij de Vergadering een motie van afkeuring betreffende het door het Commissariaat gevoerde beleid ingediend, dan kan zij zich over deze motie niet eerder uitspreken dan ten minste drie dagen nadat de motie is nedergelegd, en door openbare stemming.

Indien de motie van afkeuring wordt aangenomen met een meerderheid van twee derden der uitgebrachte stemmen en met een meerderheid van de leden, die in de Vergadering zitting hebben, moeten de leden van het Commissariaat gezamenlijk aftreden. Zij blijven de lopende zaken behartigen totdat in hun vervanging is voorzien, volgens het bepaalde in artikel 21.

Artikel 37

De Vergadering stelt haar reglement van orde vast met een meerderheid van de leden, die in de Vergadering zitting hebben.

De handelingen van de Vergadering worden openbaar gemaakt in de gevallen en onder de voorwaarden door haar vastgesteld.

Artikel 38

1. Binnen de termijn, voorzien in het tweede lid van dit artikel, onderzoekt de Vergadering:

a. de instelling van een op democratische grondslag gekozen Vergadering der Europese Defensie Gemeenschap;

b. welke bevoegdheden aan een zodanige Vergadering zouden moeten worden toegekend;

c. welke wijzigingen eventueel in de bepalingen van dit Verdrag zouden moeten worden aangebracht ten aanzien van de andere instellingen der Gemeenschap, onder meer om een juiste vertegenwoordiging der Staten te waarborgen.

Bij haar onderzoeken zal de Vergadering zich met name laten leiden door de volgende beginselen:

de definitieve organisatie welke in de plaats zal komen van de huidige voorlopige organisatie, dient zo te worden ingericht dat zij een der elementen kan vormen van een latere federale of confederale structuur, gegrondvest op het beginsel van de scheiding der machten en inzonderheid behelzend een systeem van vertegenwoordiging met twee kamers;

de Vergadering dient eveneens de vraagstukken te overwegen welke voortspruiten uit het gelijktijdig bestaan van verschillende reeds opgerichte of op te richten organisaties voor Europese samenwerking, ten einde de coördinatie van deze organisaties binnen het verband van de federale of confederale structuur te verzekeren.

2. De voorstellen van de Vergadering zullen aan de Raad worden voorgelegd binnen een termijn van zes maanden, ingaande op de dag waarop de vergadering haar taak aanvangt. Tezamen met het advies van de Raad zullen deze voorstellen vervolgens door de Voorzitter van de Vergadering worden doorgegeven aan de Regeringen der deelnemende Staten die, binnen een termijn van drie maanden, ingaande op de dag waarop zij daarvan kennis gekregen hebben, een Conferentie zullen bijeenroepen die de genoemde voorstellen zal onderzoeken.

HOOFDSTUK III

De Raad

Artikel 39

1. De Raad heeft tot algemene taak, het beleid van het Commissariaat en de politiek van de Regeringen der deelnemende Staten met elkaar in overeenstemming te brengen.

2. De Raad mag, in het kader van dit Verdrag, aanwijzingen geven voor het beleid van het Commissariaat.

Deze aanwijzingen worden gegeven bij eenstemmigheid.

In aangelegenheden waarvoor de Raad geen richtlijnen heeft gegeven, mag het Commissariaat ter verwezenlijking van de in dit Verdrag gestelde doeleinden handelen, volgens het bepaalde in dit Verdrag.

3. Overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag:

a. geeft de Raad beschikkingen;
b. geeft hij de instemming in de gevallen dat het Commissariaat dit moet vragen alvorens het een beschikking geeft of een aanbeveling doet.

4. Voorzover in dit Verdrag niet anders wordt bepaald, worden de beschikkingen van de Raad gegeven en zijn adviezen uitgebracht bij gewone meerderheid van stemmen.

5. Wanneer de Raad wordt geraadpleegd door het Commissariaat, beraadslaagt hij zonder noodzakelijkerwijze tot stemming over te gaan.

De notulen van de beraadslagingen worden aan het Commissariaat overgelegd.

Artikel 40

De Raad is samengesteld uit vertegenwoordigers van de deelnemende Staten.

Iedere Staat vaardigt één lid van zijn Regering af, dat zich kan laten vertegenwoordigen door een plaatsvervanger.

De Raad is zo georganiseerd dat hij op ieder ogenblik zijn functies kan waarnemen. Te dien einde dient van elke deelnemende Staat een vertegenwoordiger permanent beschikbaar te zijn voor onverwijde deelname aan de beraadslagingen van de Raad.

Het voorzitterschap wordt door de leden van de Raad bij toerbeurt uitgeoefend in de alfabetische volgorde der deelnemende Staten, voor een tijdsduur van drie maanden.

Artikel 41

De Raad vergadert zo dikwijls als nodig is en ten minste om de drie maanden. Hij wordt door zijn Voorzitter bijeengeroepen, op initiatief van deze laatste of van een zijner leden, of op initiatief van het Commissariaat.

Artikel 41bis

De Raad komt bijeen zodra dit Verdrag in werking treedt.

Artikel 42

In geval van stemming kan elk lid van de Raad door één enkel ander lid gemachtigd worden.

Artikel 43

1. Ingeval op grond van dit Verdrag instemming of een besluit van de Raad bij gewone meerderheid bepaald wordt vereist, zijn deze gegeven, resp. genomen, indien zij behalen:

hetzij de stemmen van de volstrekte meerderheid van de vertegenwoordigers der deelnemende Staten;

hetzij, in geval van staking van stemmen, die van de vertegenwoordigers der deelnemende Staten welke tezamen ten minste twee derden van het totaal der bijdragen van de deelnemende Staten ter beschikking van de Gemeenschap stellen.

2. Ingeval op grond van dit Verdrag instemming of een besluit van de Raad met gekwalificeerde meerderheid bepaald wordt vereist, zijn deze gegeven, resp. genomen:

hetzij door de aldus vereiste meerderheid, indien deze meerderheid de stemmen omvat van de vertegenwoordigers der deelnemende Staten welke tezamen ten minste twee derden van het totaal der bijdragen van de deelnemende Staten ter beschikking van de Gemeenschap stellen;

hetzij indien het de stemmen behaalt van de vertegenwoordigers van vijf deelnemende Staten.

3. Ingeval op grond van dit Verdrag instemming of een besluit van de Raad bij eenstemmigheid bepaald wordt vereist, zijn deze gegeven, resp. genomen, indien zij de stemmen behalen van alle aanwezige of in de Raad vertegenwoordigde leden; onthoudingen staan het betuigen van instemming of het nemen van een besluit niet in de weg.

4. In de leden 1 en 2 van dit artikel wordt onder het woord „bijdragen” het gemiddelde verstaan tusschen het percentage voor de tijdens het voorafgaande begrotingsjaar werkelijk gestorte financiële bijdragen en het percentage aan manschappen die op de eerste dag van het lopend halfjaar de Europese Defensiestrijdkrachten vormen.

Artikel 43bis

1. Tot op de dag, vastgesteld voor de uitvoering van het opbouwplan van het eerste contingent strijdkrachten, wordt het in artikel 43, lid 4, bedoelde gemiddelde der door de deelnemende Staten geleverde bijdragen afgerond geraamd als volgt:

Duitsland	3
België	2
Frankrijk	3
Italië	3
Luxemburg	1
Nederland	2

2. Tijdens de bij het voorgaande lid omschreven overgangsperiode zal het bedrag der in artikel 43, lid 1, vereiste bijdragen als voldoende worden beschouwd, indien het tenminste 9/14 van de totale omvang der vastgestelde bijdragen der deelnemende Staten bereikt.

Artikel 44

Regelingen tot vaststelling of wijziging van de rechtspositie van het personeel, de algemene organisatie, de recrutering, de personeelsbezetting en de encadrering van de strijdkrachten, alsmede wijzigingen in het opbouwplan van de Europese Defensiestrijdkrachten, worden door de Raad, op voorstel hetzij van een lid van de Raad, hetzij van het Commissariaat, bij eenstemmigheid vastgesteld en door het Commissariaat in werking gesteld.

Artikel 45

De Raad stelt de salarissen, de schadeloosstellingen en de pensioenen van de Voorzitter en van de Leden van het Commissariaat vast.

Artikel 46

De Raad, met een meerderheid van twee derden beslissend, kan op initiatief van een zijner leden het Commissariaat verzoeken,

iedere maatregel te nemen, die binnen de grenzen van zijn bevoegdheid valt.

Geeft het Commissariaat aan dit verzoek geen gevolg, dan kan de Raad of een deelnemende Staat het geval aan de Vergadering voorleggen ten einde artikel 36, lid 2, eventueel te doen toepassen.

Artikel 47

1. De Raad beslist of er aanleiding bestaat voor het aanvragen van een gemeenschappelijke vergadering van de Raad der Noord-Atlantische Verdragsorganisatie en van de Raad der Gemeenschap.

2. De tijdens de gemeenschappelijke vergaderingen van beide Raden bij eenstemmigheid genomen beslissingen zijn bindend voor de instellingen der Gemeenschap.

Artikel 48

De beschikking van de Raad bedoeld in lid 4 van het Protocol inzake de betrekkingen tussen de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie en de Europese Defensiegemeenschap, wordt bij eenstemmigheid genomen.

Artikel 49

De notulen der beraadslagingen van de Raad worden aan de deelnemende Staten en aan het Commissariaat overgelegd.

Artikel 50

De Raad stelt zijn reglement van orde vast.

HOOFDSTUK IV

Het Hof

Artikel 51

Het Hof verzekert de eerbiediging van het recht bij de uitleg en de toepassing van dit Verdrag en deszelfs uitvoeringsvoorschriften.

Artikel 52

Het Hof is het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal.

Artikel 53

Bij het vervullen van zijn taak, en in de gevallen en volgens het bepaalde in het Protocol betreffende de rechtspraak en in het Statuut van de rechtspraak, voorzien in artikel 67, wordt het Hof bijgestaan door een rechterlijke organisatie, die inzonderheid rechtbanken met Europees karakter omvat.

Artikel 54

1. Het Hof is bevoegd uitspraak te doen op elk door een deelnemende Staat, door de Raad of door de Vergadering ingesteld beroep

tot vernietiging van beschikkingen of aanbevelingen van het Commissariaat op grond van onbevoegdheid, schending van wezenlijke voorschriften, schending van het Verdrag of van enige uitvoeringsregeling daarvan dan wel misbruik van bevoegdheid.

2. Het beroep moet worden ingesteld binnen een termijn van één maand, te rekenen onderscheidenlijk van de dag van openbaarmaking of van die van kennisgeving van de beschikking of de aanbeveling.

3. In geval van vernietiging verwijst het Hof de zaak terug naar het Commissariaat, dat gehouden is de maatregelen te treffen, welke de tenuitvoerlegging van de beslissing tot vernietiging met zich medebrengt.

Artikel 55

1. Indien het Commissariaat overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag of van zijn uitvoeringsvoorschriften, gehouden is een beschikking te geven of een aanbeveling te doen, en zich niet aan deze verplichting houdt, zijn, al naar het geval zich voordoet, de deelnemende Staten of de Raad bevoegd zich terzake tot het Commissariaat te wenden.

Hetzelfde geldt indien het Commissariaat, hoewel het ingevolge een bepaling van dit Verdrag of deszelfs uitvoeringsvoorschriften bevoegd is een beschikking te geven of een aanbeveling te doen, zich hiervan onthoudt en deze onthouding misbruik van bevoegdheid betekent.

2. Indien na verloop van een termijn van twee maanden het Commissariaat geen beschikking heeft gegeven of geen aanbeveling heeft gedaan, kan binnen een termijn van een maand bij het Hof in beroep worden gekomen tegen de stilzwijgende weigering, die in dit nalaten is besloten.

Artikel 56

Indien een deelnemende Staat van oordeel is, dat in een bepaald geval een handelen of nalaten van het Commissariaat van dien aard is, dat daaruit voor hem fundamentele en duurzame moeilijkheden zouden kunnen ontstaan, kan hij zich tot het Commissariaat wenden.

Indien daartoe aanleiding bestaat, erkent het Commissariaat, na raadpleging van de Raad, het bestaan van een dergelijke toestand en geeft het een beschikking over de maatregelen, welke overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag genomen moeten worden om onder waarborging van de wezenlijke belangen van de Gemeenschap aan deze toestand een einde te maken. Het Commissariaat is gehouden binnen twee weken uitspraak te doen.

2. Indien, op grond van de bepalingen van dit artikel, bij het Hof beroep wordt ingesteld tegen deze beschikking of tegen een beschikking welke uitdrukkelijk of stilzwijgend het bestaan van de hierboven bedoelde toestand ontkent, kan het Hof onderzoeken of het beroep op goede gronden berust en voorlopig alle vereiste maatregelen treffen.

3. In geval van vernietiging is het Commissariaat, binnen het kader van de uitspraak van het Hof, gehouden te beslissen omtrent de maatregelen, welke moeten worden genomen om de in het eerste lid, tweede alinea, van dit artikel voorziene doeleinden te bereiken.

Artikel 57

1. Het Hof is bevoegd uitspraak te doen op elk door een deelnemende Staat, door het Commissariaat of door de Vergadering ingesteld beroep tot nietigverklaring van besluiten van de Raad op grond van onbevoegdheid, schending van wezenlijke vormvoorschriften, schending van het Verdrag of van enige uitvoeringsregeling daarvan dan wel misbruik van bevoegdheid.

2. Het beroep moet worden ingesteld binnen een termijn van een maand, te rekenen van de dag waarop mededeling is gedaan aan de deelnemende Staten of aan het Commissariaat van het besluit van de Raad.

Artikel 58

1. Het Hof kan op verzoek van één der deelnemende Staten of van het Commissariaat de besluiten van de Vergadering vernietigen.

Dit beroep kan alleen worden gegrond op onbevoegdheid of schending van wezenlijke vormvoorschriften.

2. Het daartoe strekkend verzoek moet worden gedaan binnen een maand na het openbaar maken van het besluit van de Vergadering.

Artikel 59

Beroep op het Hof heeft geen opschortende werking.

Het Hof kan echter, indien het van oordeel is dat de omstandigheden zulks vereisen, opschorting van de naleving van de aangevochten beschikking of aanbeveling gelasten.

Het kan alle nodige andere voorlopige maatregelen voorschrijven.

Artikel 60

Het Hof is bevoegd, in de gevallen en volgens het bepaalde in het Protocol betreffende de rechtspraak en in het Statuut van de rechtspraak, voorzien in artikel 67, uitspraak te doen over de geschillen met betrekking tot de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de Gemeenschap alsmede tot de rechtspositie van haar personeel.

Artikel 61

Het Hof is, in de gevallen en volgens het bepaalde in het Protocol betreffende de rechtspraak en in het Statuut van de rechtspraak, voorzien in artikel 67, bevoegd uitspraak te doen in strafzaken.

Artikel 61bis

Voor het tijdvak waarin nog geen gemeenschappelijke militaire strafwetgeving is in werking getreden worden in het Protocol betreffende de rechtspraak overgangsbepalingen vastgesteld.

Artikel 62

Onverminderd de bepalingen van het Statuut van de rechtspraak, voorzien in artikel 67, is alleen het Hof bevoegd bij wege van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de geldigheid van de beschikkingen of aanbevelingen van het Commissariaat en van de besluiten van de Raad, indien een geschil dat aan een nationale rechter is voorgelegd, deze geldigheid in het geding brengt.

Artikel 63

Het Hof is bevoegd, in de gevallen en volgens het bepaalde in zijn Statuut, uitspraak te doen krachtens een arbitrage-clausule, vervat in een door of namens de Gemeenschap gesloten publiekrechtelijke of privaatrechtelijke overeenkomst.

Artikel 64

Het Hof is bevoegd uitspraak te doen in alle andere gevallen voorzien in aanvullende bepalingen van dit Verdrag.

Het kan eveneens een uitspraak doen in alle gevallen, die met de materie van dit Verdrag verband houden en waarin de wetgeving van een deelnemende Staat hem daartoe de bevoegdheid toekent.

Artikel 65

1. Alle geschillen tussen deelnemende Staten met betrekking tot de toepassing van dit Verdrag, welke niet op andere wijze kunnen worden geregeld, kunnen op gemeenschappelijk verzoek van de Staten die bij het geschil betrokken zijn, of op verzoek van één hunner, aan het Hof worden voorgelegd.

2. Het Hof is eveneens bevoegd uitspraak te doen in elk geschil tussen deelnemende Staten dat verband houdt met het onderwerp van dit Verdrag, indien dit geschil aan hem wordt voorgelegd uit hoofde van een compromis.

Artikel 66

De beschikkingen van het Hof zijn uitvoerbaar op het grondgebied van de deelnemende Staten.

De gedwongen tenuitvoerlegging op het grondgebied van de deelnemende Staten geschiedt overeenkomstig de in de betreffende deelnemende Staat gebruikelijke procedure; met name kan de tenuitvoerlegging ten opzichte van een deelnemende Staat slechts voltrokken worden in de mate en met de middelen welke door de wetgeving van deze Staat worden toegelaten.

Bedoelde tenuitvoerlegging geschiedt nadat daarop in de Staat, op welks grondgebied de beslissing ten uitvoer moet worden gelegd, het in die Staat gebruikelijke bevel tot tenuitvoerlegging is gesteld, zonder enige andere contrôle dan de verificatie van de authenticiteit dezer beschikkingen. Het vervullen van de formaliteit geschiedt door bemiddeling van de daartoe door elk der Regeringen aangewezen Minister.

Artikel 67

De toepassing der bepalingen van dit Hoofdstuk en van het Protocol betreffende de rechtspraak zal worden vastgesteld in een Statuut van de rechtspraak, opgesteld in de vorm van een overeenkomst tussen de deelnemende Staten, waardoor met name de voor dit doel nodige aanvullingen worden aangebracht in het Statuut van het Hof, behorende bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal.

TITEL III MILITAIRE BEPALINGEN

HOOFDSTUK I

Organisatie en administratie van de Europese Defensiestrijdkrachten

Artikel 68

1. De Basiseenheden, waarin de verschillende wapens die tezamen de landstrijdkrachten vormen, zullen moeten samenwerken, worden samengesteld uit onderdelen van eenzelfde nationaliteit. Deze Basiseenheden zijn, wat sterkte betreft, zo beperkt als de doeltreffendheid toelaat. Zij worden tot het uiterste van logistieke taken ontlast en zijn voor hun levens- en militair onderhoud afhankelijk van hogere geïntegreerde instanties.

2. De Legercorpsen worden samengesteld uit Basiseenheden van verschillende nationaliteit, behoudens in uitzonderlijke, uit tactische of organisatorische noodzaak voortvloeiende gevallen. Deze gevallen worden op voorstel van de bevoegde, onder de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie ressorterende Opperbevelhebber vastgesteld door het Commissariaat, na instemming van de Raad, bij eenstemmigheid bepaald. Hun tactische en logistieke ondersteuningseenheden zijn van een geïntegreerde samenstelling; deze laatste elementaire eenheden, in de orde van grootte van een regiment of bataljon, blijven homogeen en worden over de nationaliteiten verdeeld in de verhouding, welke bestaat tussen de Basiseenheden. Het Bevelsorgaan en de Staf van de Legercorpsen zijn geïntegreerd; deze integratie wordt uitgevoerd op een wijze die een zo groot mogelijke doeltreffendheid bij hun inzet waarborgt.

3. Indien daartoe aanleiding bestaat, kunnen de Basiseenheden en hun tactische en logistieke ondersteuningsonderdelen worden inge-

voegd bij de Legercorpsen, ressorterende onder de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie, en omgekeerd kunnen divisies der Noord-Atlantische Verdragsorganisatie worden ingedeeld bij de Europese Legercorpsen. Door de verschillende bevelsniveaux der strijdkrachten van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie waaraan Europese eenheden organiek verbonden zijn, worden gedeelten dezer eenheden geïntegreerd, en omgekeerd.

Artikel 69

1. Worden samengesteld uit onderdelen van dezelfde nationaliteit, die Basiseenheden der Luchtstrijdkrachten waarvan elkeen beschikt over homogeen gevechtsmaterieel, overeenkomstig de gestelde elementaire opdracht.

Deze Basiseenheden worden tot het uiterste van logistieke taken ontlast en zijn voor hun taakuitvoering en onderhoud afhankelijk van hogere geïntegreerde niveaux.

2. Een bepaald aantal Basiseenheden van verschillende nationaliteit wordt samengevoegd onder hogere geïntegreerde bevelsorganen, behoudens in uitzonderlijke, uit tactische of organisatorische noodzaak voortvloeiende gevallen. Deze gevallen worden op voorstel van de bevoegde, onder de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie ressorterende Opperbevelhebber vastgesteld door het Commissariaat, na instemming van de Raad bij eenstemmigheid bepaald. De logistieke ondersteuningsonderdelen zijn van geïntegreerde samenstelling, waarbij de elementaire onderdelen van de diensten homogeen blijven en verdeeld worden over de nationaliteiten in de verhouding welke tussen de Basiseenheden bestaat.

3. Europese Basiseenheden en hun ondersteuningsonderdelen kunnen worden gesteld onder Bevelsorganen, ressorterende onder de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie, en omgekeerd kunnen Basiseenheden, ressorterend onder de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie, worden gesteld onder Europese Bevelsorganen.

Door de Bevelsorganen, ressorterend onder de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie, waaraan Europese Eenheden organiek verbonden zijn, worden Europese elementen geïntegreerd, en omgekeerd.

Artikel 70

1. De Europese Zeestrijdkrachten omvatten de eenheden, welke bestemd zijn voor de maritieme nabije bescherming van het Europese grondgebied der deelnemende Staten, en welke worden vastgesteld bij overeenkomsten tussen de Regeringen.

2. De contingenten der Europese Zeestrijdkrachten vormen nationaal-homogene groeperingen met een Europese status, bestemd voor eenzelfde tactische opdracht.

3. Indien daartoe aanleiding bestaat, kunnen deze groeperingen geheel of ten dele worden ingelijfd bij eenheden, ressorterend onder de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie, waarvan de Bevelsorganen alsdan de door hen geleverde onderdelen integreren.

Artikel 71

Het Commissariaat stelt de plannen voor de organisatie der strijdkrachten op, na instemming van de Raad bij eenstemmigheid bepaald. Het draagt zorg voor de uitvoering.

Artikel 72

1. Het dienstplichtig personeel der Europese Defensiestrijdkrachten zal een gelijke actieve diensttijd volbrengen.
2. De gelijkschakeling zal zo spoedig mogelijk worden verwezenlijkt, op voorstel van het Commissariaat en na een beschikking van de Raad, bij eenstemmigheid bepaald.

Artikel 73

1. De recrutering voor de Europese Defensiestrijdkrachten wordt binnen iedere deelnemende Staat door de in die Staat bestaande wetten geregeld, binnen het raam van de gemeenschappelijke beginselbepalingen welke in het Militair Protocol zijn omschreven.
2. Het Commissariaat ziet toe op de uitvoering der recrutering die door de deelnemende Staten geschiedt in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag en richt, teneinde deze overeenstemming te verzekeren, zo nodig aanbevelingen tot de deelnemende Staten.
3. Met ingang van ~~een~~ ^{de} door de Regeringen der deelnemende Staten in onderlinge overeenstemming te bepalen tijdstip zal het Commissariaat overgaan tot recrutering volgens de bij dat overleg te stellen regelen, binnen het raam van de gemeenschappelijke beginselbepalingen welke in het Militair Protocol zijn vastgelegd.

Artikel 74

1. Het Commissariaat zorgt voor de opleiding en het in staat van gereedheid brengen van de Europese Defensiestrijdkrachten volgens gemeenschappelijke leerstellingen en gelijkvormige methoden. In het bijzonder heeft het de leiding van de scholen der Gemeenschap.
2. Op verzoek van een deelnemende Staat wordt bij de toepassing van de beginselen, omschreven in lid 1 van dit artikel, rekening gehouden met de bijzondere omstandigheden, welke voor die Staat voortvloeien uit het grondwettelijk bestaan van meer dan een officiële taal.

Artikel 75

De mobilisatieplannen van de Europese Defensiestrijdkrachten worden door het Commissariaat in overleg met de Regeringen der deelnemende Staten voorbereid. Onverminderd de uiteindelijke organisatie, bedoeld in artikel 38, zal het bevel tot mobilisatie uitgaan van de deelnemende Staten zelve; de uitvoering der mobilisatiemaatregelen zal geschieden door de Gemeenschap en de deelnemende

Staten gezamenlijk volgens regelen, vastgelegd in overeenkomsten tussen het Commissariaat en genoemde Staten.

Artikel 76

Het Commissariaat voert de nodige inspecties en contrôlehandelingen uit.

Artikel 77

1. Binnen het kader van de aanbevelingen van de bevoegde, onder de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie, ressorterende opperbevelhebber, stelt het Commissariaat de dislocatie van de Europese Defensiestrijdkrachten vast. In geval van een niet te overbruggen meningsverschil met ~~laatstgenoemde~~ kan het Commissariaat van deze aanbevelingen slechts afwijken met goedkeuring van de Raad, bij eenstemmigheid beslissend.

Binnen het raam van de algemene beschikkingen vermeld in alinea 1 van dit artikel, en na overleg met de Staat waar de troepen zullen worden gestationneerd, treft het Commissariaat uitvoeringsmaatregelen.

2. In geval van meningsverschil op essentiële punten kan de belanghebbende Staat de zaak bij de Raad aanhangig maken. Deze Staat dient zich neer te leggen bij het oordeel van het Commissariaat indien de Raad zich bij meerderheid van twee derden ten gunste van genoemd oordeel uitspreekt.

Voorgaande bepalingen laten onverkort de bevoegdheid van de deelnemende Staten, welke voortvloeit uit artikel 56.

Artikel 78

Het Commissariaat beheert het personeel en het materieel overeenkomstig de regelen van dit Verdrag.

Het ziet toe op een zodanige verdeling, dat een homogene bewapening en uitrusting van de eenheden der Europese Defensiestrijdkrachten wordt verzekerd.

Artikel 78bis

1. Na het in functie treden van het Commissariaat neemt dit onverwijld de volgende maatregelen:

opstelling van de plannen voor de opbouw en de uitrusting van het eerste contingent der Strijdkrachten, volgens gemeenschappelijk door de Regeringen der deelnemende Staten aanvaarde regelen en binnen het raam van de plannen der Noord-Atlantische Verdragsorganisatie;

bepaling en regeling van de medewerking, welke ten behoeve van de opleiding der contingenten aan de Staten die partij zijn bij het Noord-Atlantisch Verdrag ware te vragen;

vaststelling van een beknopte voorlopige regeling ten aanzien van de voornaamste punten.

2. Na het in functie treden van het Commissariaat gaat dit onverwijld over tot de oprichting van de eenheden, behorende tot het eerste echelon der Strijdkrachten.

3. Van de inwerkingtreding van dit Verdrag af ressorteren de reeds bestaande eenheden en de door de deelnemende Staten voor de voltooiing van de eerste troepenmacht op te roepen contingenten onder de Gemeenschap en worden deze onder het gezag van het Commissariaat geplaatst, hetwelk te hunnen aanzien de in dit Verdrag omschreven bevoegdheden uitoefent overeenkomstig de bepalingen van het Militair Protocol.

4. Het Commissariaat legt zo spoedig mogelijk aan de Raad de plannen en regelingen voor, welke bedoeld zijn in lid 1 van dit artikel.

De Raad stelt vast:

met algemene stemmen het plan tot oprichting van het eerste echelon der Strijdkrachten;
bij meerderheid van twee derden de overige regelingen.

Het Commissariaat stelt deze teksten in werking zodra deze door de Raad zijn vastgesteld.

Artikel 79

Een eenvormig reglement op de krijgstucht, hetwelk van toepassing zal zijn op de leden der Europese Defensiestrijdkrachten, zal worden vastgesteld bij overeenkomst tussen de Regeringen der deelnemende Staten; het zal worden bekrachtigd overeenkomstig de grondwettelijke regelen van elk dezer Staten.

HOOFDSTUK II

Statuut van de Europese Defensiestrijdkrachten

Artikel 80

1. Bij de uitoefening van de bevoegdheid die haar door dit Verdrag wordt toegekend, en onverminderd de rechten en verplichtingen van de deelnemende Staten:

heeft de Gemeenschap jegens de Europese Defensiestrijdkrachten en haar leden dezelfde rechten en verplichtingen als de Staten jegens hun nationale strijdkrachten en de leden van deze strijdkrachten, volgens het internationale gewoonterecht;

is de Gemeenschap gehouden, de regels van het bij tractaat vastgelegde oorlogsrecht, dat een of meer deelnemende Staten bindt, te eerbiedigen.

2. Bijgevolg genieten de Europese Defensiestrijdkrachten en haar leden volkenrechtelijk dezelfde behandeling als de nationale strijdkrachten der Staten en haar leden.

Artikel 81

1. De Gemeenschap draagt zorg, dat de Europese Defensiestrijdkrachten en haar leden zich gedragen naar de regels van het volken-

recht. Zij verzekert de bestraffing van elke eventuele inbreuk op deze regels, gepleegd door genoemde Strijdkrachten of haar leden.

2. Binnen het kader van haar bevoegdheid treft de Gemeenschap de strafmaatregelen en alle andere gepaste maatregelen, ingeval een dergelijke inbreuk zou gepleegd worden door de Strijdkrachten van derde Staten of door haar leden.

Daarenboven treffen de aangesloten Staten hunnerzijds binnen het kader van hun bevoegdheid de strafmaatregelen en alle andere gepaste maatregelen tegen alle inbreuken op de regels van het volkenrecht gepleegd ten opzichte van de Europese Defensiestrijdkrachten of haar leden.

Artikel 82

Het Statuut der Europese Defensiestrijdkrachten wordt vastgesteld bij afzonderlijke overeenkomst.

TITEL IV FINANCIËLE BEPALINGEN

Artikel 83

Het financieel beheer van de Gemeenschap wordt gevoerd overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag, van het Financieel Protocol of van het Financieel Reglement.

Teneinde te waken voor de eerbiediging van deze bepalingen, worden de functies van Financiële Controleur en een Commissie voor de Rekeningen ingesteld.

De bevoegdheden van deze instanties worden omschreven in de volgende artikelen.

Artikel 84

De Financiële Controleur is onafhankelijk van het Commissariaat en verantwoordelijk tegenover de Raad. Hij wordt bij eenstemmig besluit door de Raad aangewezen, voor een tijdvak van vijf jaar; hij is herbenoembaar.

Artikel 85

De Commissie voor de Rekeningen is een onafhankelijk college, dat is samengesteld uit staatsburgers van ieder der deelnemende Staten.

De Raad stelt bij besluit, bij eenstemmigheid bepaald, het aantal leden van deze Commissie vast en benoemt met een meerderheid van twee derden de leden en de Voorzitter. De leden van de Commissie voor de Rekeningen worden benoemd voor vijf jaar; zij zijn herbenoembaar.

Artikel 86

Van het tijdstip van inwerkingtreding van dit Verdrag worden alle ontvangsten en alle uitgaven van de Gemeenschap opgenomen in een gemeenschappelijke jaarlijkse begroting.

Het tijdvak waarvoor de begroting zal gelden wordt vastgesteld op een jaar en vangt aan op 1 Januari; deze datum kan worden gewijzigd bij besluit van de Raad.

Artikel 87

1. Het Commissariaat bereidt, in overleg met de Regeringen van de deelnemende Staten en in het bijzonder rekening houdende met de bepalingen van artikel 71, de begroting van de Gemeenschap voor. Het ontwerp van het gemeenschappelijk plan voor de bewapening, de uitrusting, de bevoorrading en de infrastructuur wordt als bijlage bij dit ontwerp van de begroting gevoegd.

De eigen ontvangsten en uitgaven van iedere instelling der Gemeenschap worden opgenomen in speciale afdelingen van de algemene begroting.

2. Dit ontwerp wordt ten minste drie maanden voor de aanvang van het begrotingstijdvak voorgelegd aan de Raad.

De Raad beslist binnen een maand:

a) bij eenstemmigheid over de totale omvang van de begroting, zowel ten aanzien van de credieten voor het doen van betalingen als ten aanzien van de credieten voor het aangaan van verplichtingen, alsmede over het bedrag van de bijdrage van iedere deelnemende Staat, vastgesteld overeenkomstig artikel 94, waarbij dan op de Regering van iedere deelnemende Staat de verplichting rust, zorg te dragen, dat deze bijdrage wordt opgenomen in de nationale begroting, overeenkomstig de grondwettelijke regelen van deze Staat;

b) met een meerderheid van twee derden over de verdeling van de uitgaven.

De bepalingen a) en b) van dit lid zijn niet van toepassing op de ontvangsten en de uitgaven voortvloeiend uit een overeenkomst met betrekking tot buitenlandse hulp, als bedoeld in artikel 99, noch op die uitgaven en ontvangsten, die zoals voorzien in het Financieel Protocol slechts administratief over de gemeenschappelijke begroting lopen.

3. Nadat de gemeenschappelijke begroting aldus door de Raad is goedgekeurd, wordt deze voorgelegd aan de Vergadering, die zich terzake uitspreekt uiterlijk twee weken voor het begin van het begrotingstijdvak.

De Vergadering kan wijzigingen voorstellen, die strekken tot schrapping, verlaging of verhoging van ontvangsten of uitgaven, dan wel tot het opnemen van nieuwe ontvangsten of uitgaven. Deze voorstellen kunnen niet tot gevolg hebben, dat het totale bedrag van de uitgaven der ontwerp-begroting, zoals vastgesteld door de Raad, wordt verhoogd.

De Vergadering kan de verwerping van de begroting in haar geheel voorstellen met een meerderheid van twee derden der uitgebrachte

stemmen en de meerderheid van de leden die in de Vergadering zitting hebben.

4. In alle gevallen, bedoeld in het vorige lid, kan het Commissariaat of een deelnemende Staat zich binnen twee weken na de uitspraak van de Vergadering tot de Raad wenden met het oog op een tweede lezing binnen een termijn van twee weken.

De voorstellen van de Vergadering zijn aangenomen, indien de Raad, aan wie de voorstellen aldus zijn voorgelegd, deze met een meerderheid van twee derden goedkeurt. Indien men zich niet binnen twee weken tot de Raad wendt, worden de voorstellen geacht door de Raad te zijn aangenomen.

Artikel 87bis

1. In afwijking van artikel 87 wordt bij de begrotingsprocedure met betrekking tot het begrotingstijdvak, overeenkomende met het tijdsbestek dat verloopt tussen de inwerkingtreding van dit Verdrag en het einde van het kalenderjaar, alleen de Raad betrokken.

Bij het opstellen van de begroting moet ten aanzien van de uitgaven zoveel mogelijk rekening worden gehouden met de militaire en financiële programma's van alle deelnemende Staten voor het op de been brengen van de Eenheden die de Europese Defensiestrijdkrachten moeten vormen.

2. Wat de uitvoering van deze begroting betreft zal het Commissariaat de zorg voor het voor zijn rekening doen van de uitgaven ten behoeve van de Europese Defensiestrijdkrachten overdragen aan de geëigende nationale diensten, voorzover zijn eigen diensten hem niet toestaan deze taken te vervullen.

3. In afwachting van de goedkeuring van deze begroting, en teneinde haar in staat te stellen haar eerste uitgaven te doen, zal de Gemeenschap van de deelnemende Staten voorschotten ontvangen, die later op de bijdragen in mindering worden gebracht.

De uitgaven, betaald met deze voorschotten, zullen in de begroting worden opgenomen.

4. De begroting voor het tijdvak, dat volgt op het in lid 1 van dit artikel omschreven tijdvak, zal worden voorbereid, vastgesteld en ten uitvoer gelegd volgens de bepalingen van dit Verdrag.

Evenwel zal het volgende in acht worden genomen:

a) De bijdragen van de deelnemende Staten aan de begroting voor dit tijdvak zullen worden vastgesteld overeenkomstig de door de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie aanvaarde procedure, met uitsluiting van iedere andere wijze van verdeling;

b) Op verzoek van iedere deelnemende Staat die zou menen, dat de aldus vastgestelde gemeenschappelijke begroting niet overeenkomt met de bedoelingen welke door zijn Regering of Parlement tot uitdrukking zijn gebracht met betrekking tot de uitvoering van zijn verplichtingen in verband met het Noord-Atlantisch Verdrag of met

betrekking tot de middelen, gebruikt om deze verplichtingen na te komen, moet de Gemeenschap de aldus vastgestelde begroting ter fine van advies voorleggen aan de bevoegde autoriteiten van deze Organisatie.

Artikel 88

1. Indien bij het begin van het begrotingstijdvak de begroting nog niet definitief is goedgekeurd, is de Gemeenschap bevoegd in haar uitgaven te voorzien met behulp van maandelijks bedragen, gelijk aan het twaalfde deel van de credieten van de begroting van het afgelopen jaar. Deze bevoegdheid eindigt drie maanden na het begin van het begrotingstijdvak. De uitgaven kunnen niet meer bedragen dan het vierde deel van de uitgaven van het afgelopen jaar.

In het geval, bedoeld in de voorgaande alinea, moeten de deelnemende Staten aan de Gemeenschap voorschotten verstrekken op basis van de bijdragen welke in de begroting van het voorafgaande begrotingstijdvak waren opgenomen.

Deze voorschotten worden in mindering gebracht op hun bijdragen.

Indien na afloop van de in de eerste alinea van dit lid genoemde termijn de begroting niet definitief is geworden, wordt de begroting, zoals deze door de Raad is vastgesteld, van kracht, mits de Vergadering ten minste twee weken de tijd heeft gekregen voor haar onderzoek.

2. Indien dit noodzakelijk is, kan het Commissariaat in de loop van het begrotingstijdvak een ontwerp-suppletoire begroting indienen, welke op dezelfde wijze zal worden goedgekeurd als de normale begroting, waarbij de termijnen tot de helft worden teruggebracht.

Artikel 89

1. De begroting wordt verdeeld in afdelingen, hoofdstukken en artikelen. Zij wordt vastgesteld in bruto-bedragen en omvat alle ontvangsten en alle uitgaven van de Gemeenschap.

Zij bevat met name de uitgaven die jaarlijks nodig zijn voor de uitvoering van gemeenschappelijke programma's voor de bewapening, uitrusting, bevoorrading en de infrastructuur, welke op meerdere begrotingstijdvakken betrekking hebben.

2. De begroting wordt vastgesteld in een gemeenschappelijke rekenvaluta, welke door de Raad met een meerderheid van twee derden wordt gekozen.

De verhouding tussen deze rekenvaluta en de nationale valuta volgt uit de officiële wisselkoers, welke door iedere Staat aan de Gemeenschap wordt opgegeven.

Artikel 90

1. Het Commissariaat kan overgaan tot overschrijving van credieten tussen de posten welke onder zijn beheer vallen, binnen de

grens van de algemene of bijzondere machtigingen die hem zijn gegeven, hetzij in de begroting zelf, hetzij bij beslissing van de Raad met een meerderheid van twee derden, hetzij door het Financieel Reglement. Wanneer deze overschrijvingen worden uitgevoerd krachtens algemene machtigingen, behoeven zij de goedkeuring van de Financiële Controleur.

2. Onder dezelfde voorwaarden worden aan de andere instellingen van de Gemeenschap overeenkomstige mogelijkheden tot overschrijving gegeven voor de posten waarover zij het beheer voeren.

Artikel 91

Voor de uitvoering van de begroting wordt zorggedragen door het Commissariaat en de andere instellingen van de Gemeenschap, volgens de bepalingen van het Financieel Protocol.

Bij de vaststelling en de uitvoering van de begroting moeten de instellingen van de Gemeenschap de verplichtingen eerbiedigen, welke door de deelnemende Staten jegens de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie zijn aangegaan. De contracten, welke door de deelnemende Staten met derden zijn gesloten vóórdat dit Verdrag inwerking treedt, moeten worden uitgevoerd, tenzij deze met goedvinden van de Regering die het contract heeft ondertekend, in het belang van de Gemeenschap kunnen worden gewijzigd.

Artikel 92

De Financiële Controleur houdt toezicht op de uitvoering van de begroting.

Alle beslissingen van het Commissariaat, welke een verplichting inhouden om uitgaven te doen, zijn onderworpen aan de goedkeuring van de Financiële Controleur, die nagaat of de uitgave begrotingstechnisch in orde is en of zij in overeenstemming is met de bepalingen van het Financieel Reglement.

Onverminderd het bepaalde in de artikelen 54 en 57, kan het Commissariaat de weigering van de goedkeuring door de Financiële Controleur terzijde leggen, mits aan deze laatste schriftelijk een speciaal verzoek om de uitgaven te mogen doen, wordt gericht. Nadat dit verzoek is ontvangen, zal de Financiële Controleur hierover direct verslag uitbrengen aan de Raad, welke de zaak onverwijld ter hand zal nemen.

De Financiële Controleur zendt om de drie maanden een rapport over de uitvoering van de begroting aan de Raad, die het doorzendt aan de Vergadering. Dit rapport moet alle opmerkingen bevatten, nodig voor het beoordelen van het door het Commissariaat gevoerde financiële beheer.

De Financiële Controleur geeft advies over de ontwerp-begrotingen. Dit advies wordt medegedeeld aan het Commissariaat. Het wordt door de Raad gevoegd bij het ontwerp dat aan de Vergadering wordt voorgelegd.

Artikel 93

De ontvangsten van de Gemeenschap omvatten:

- a) De bijdragen van de deelnemende Staten.
- b) De eigen ontvangsten van de Gemeenschap.
- c) De bedragen die de Gemeenschap krachtens artikel 7 en artikel 99 kan ontvangen.

De Gemeenschap beschikt eveneens over bijdragen in natura, welke uit hoofde van dezelfde artikelen worden ontvangen.

Artikel 94

Van het tijdstip van inwerkingtreding van dit Verdrag af, worden de bijdragen van de deelnemende Staten door de Raad vastgesteld volgens de door de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie aanvaarde procedure.

De Raad zal trachten te geraken tot een eigen methode ter vaststelling van de bijdragen, welke, met name in verband met de financiële, economische en sociale mogelijkheden der deelnemende Staten, een billijke verdeling van de lasten zal verzekeren. Deze methode zal door de Raad bij eenstemmigheid moeten worden goedgekeurd en zal in toepassing worden gebracht met ingang van het eerste begrotingstijdvak dat op deze goedkeuring volgt.

Wanneer geen overeenstemming bereikt wordt over een dergelijke methode zal worden voortgegaan met het vaststellen van de bijdrage volgens de door de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie aanvaarde procedure.

Artikel 95

1. De bijdragen, vastgesteld overeenkomstig de voorafgaande artikelen, zijn betaalbaar in nationale valuta, in twaalf termijnen, op de eerste dag van iedere maand. De Raad, bij eenstemmigheid beslissend, kan goedvinden, dat een Staat zijn bijdrage in een andere dan zijn nationale valuta betaalt.

2. In geval van wijziging der wisselkoersen zullen de nog aan contributie verschuldigde bedragen op basis van de nieuwe koers worden aangepast. Evenwel kan de Staat welke aan de Gemeenschap een bedrag overeenkomende met deze aanpassing verschuldigd is, verzoeken dat bedrag te beperken tot het nadeel dat de Gemeenschap tengevolge van de wijziging van de wisselkoers heeft geleden. Deze beperking dient door de Raad, bij eenstemmigheid beslissend, te worden vastgesteld.

De bijkomende uitgaven, welke met betrekking tot de door de Gemeenschap ondertekende contracten het gevolg zouden kunnen zijn van de toepassing van maatregelen, door een Staat bij een mone-

taire hervorming getroffen ten gunste van contractanten, blijven in hun geheel ten laste van de deelnemende Staten.

3. Indien tijdens de uitvoering van de begroting de koopkracht van de valuta van een der deelnemende Staten sterk verminderd is in verhouding tot de koopkracht van de valuta's van de andere deelnemende Staten, zonder dat de wisselkoers van die valuta officieel is gewijzigd, zal de Raad op verzoek van het Commissariaat of van een deelnemende Staat de mogelijkheden tot compensatie van het door een dergelijke situatie aan de Gemeenschap berokkende nadeel in overweging nemen.

Artikel 96

Bij de vaststelling en de uitvoering van de begroting tracht de Gemeenschap de betalingen tussen de deelnemende Staten onderling en tussen deze en derde landen, die de economische en monetaire stabiliteit van de deelnemende Staten zouden kunnen beïnvloeden, te beperken.

Het Financieel Reglement zal de wijzen, waarop deze betalingen zullen plaatsvinden, nauwkeurig omschrijven.

Indien tengevolge van de uitvoering der begroting de economische en monetaire stabiliteit van een deelnemende Staat in gevaar dreigt te komen, zal het Commissariaat op verzoek van deze Staat en in overeenstemming met de belanghebbende Regeringen de nodige maatregelen nemen om dit te voorkomen.

Indien over deze maatregelen geen overeenstemming kan worden bereikt, zal de Raad op verzoek van het Commissariaat of van een deelnemende Staat dit vraagstuk in behandeling nemen en de nodige maatregelen treffen, volgens het bepaalde in dit Verdrag.

De deelnemende Staten verplichten zich ten gunste van de Gemeenschap de beperkingen, welke door hun wetgeving aan het internationale betalingsverkeer worden gesteld, te verzachten.

Artikel 97

1. De verificatie van de rekeningen geschiedt door de Commissie voor de Rekeningen volgens de wijzen die zullen worden vastgesteld door het Financieel Reglement.

De Commissie voor de Rekeningen verifieert aan de hand van de bewijsstukken de regelmatigheid van de transacties en controleert of de ten laste van de begroting der Gemeenschap geopende kredieten goed zijn besteed. Zij kan voor haar verificatie-onderzoek de hulp inroepen van de met verificatie belaste instanties van de deelnemende Staten.

2. Het rapport over het resultaat van de verificatie van de rekeningen moet worden aangeboden aan de Raad, die het uiterlijk zes maanden na het aflopen van het begrotingstijdvak doorzendt aan de Vergadering.

Op grond van dit rapport doet de Commissie voor de Rekeningen aan de Raad een voorstel betreffende de aan iedere instelling te verlenen décharge voor haar financieel beheer gedurende het onderhavige tijdvak. De Raad bepaalt zijn houding ten aanzien van dit voorstel en legt het voor aan de Vergadering, die beslist.

De décharge wordt geacht te zijn gegeven, indien de Vergadering deze niet heeft geweigerd met twee derden van de uitgebrachte stemmen en met de meerderheid van de leden die in de Vergadering zitting hebben.

Artikel 98

De Regeringen van de deelnemende Staten kunnen aan de Financiële Controleur en aan de Commissie voor de Rekeningen inzage vragen van de bewijsstukken, waarover zij beschikken ter vervulling van hun taak.

Artikel 99

Het Commissariaat behandelt vraagstukken met betrekking tot de buitenlandse hulp welke aan de Gemeenschap wordt verstrekt in de vorm van materieel of geld.

Iedere overeenkomst met betrekking tot buitenlandse hulp welke aan de Gemeenschap wordt verstrekt, behoeft de instemming van de Raad. ~~bij eenstemmigheid bepaald~~ onverminderd de bijzondere bepalingen van het Financieel Protocol met betrekking tot de buitenlandse hulp.

De Gemeenschap kan na instemming van de Raad, bij eenstemmigheid bepaald, hulp verlenen aan derde landen om de doeleinden te bereiken, welke in artikel 2 zijn omschreven.

De buitenlandse hulp in de vorm van materieel bestemd voor de Europese Defensiestrijdkrachten welke de Gemeenschap of de deelnemende Staten kunnen ontvangen, wordt door het Commissariaat geadministreerd.

De Raad is bevoegd om met een meerderheid van twee derden aan het Commissariaat algemene aanwijzingen te geven, teneinde te verzekeren, dat zijn activiteit voorzover het de buitenlandse hulp betreft, de economische, financiële en sociale stabiliteit van een of meer deelnemende Staten niet in gevaar brengt.

Artikel 100

De bezoldigingsvoorwaarden van het militaire en het burgerpersoneel der Gemeenschap, evenals hun rechten op pensioen, worden vastgesteld door een bij dit Verdrag behorend Protocol.

TITEL V

ECONOMISCHE BEPALINGEN

Artikel 101

Het Commissariaat bereidt, in overleg met de Regeringen van de deelnemende Staten, de gemeenschappelijke programma's voor de

bewapening, uitrusting, voorziening en infrastructuur van de Europese Defensiestrijdkrachten voor en draagt, in overeenstemming met artikel 91, zorg voor de uitvoering van deze programma's.

Artikel 102

1. Bij de opstelling en de uitvoering van de programma's moet het Commissariaat:

a) zo goed mogelijk gebruik maken van de technische en economische mogelijkheden van elk der deelnemende Staten en vermijden, dat ernstige storingen in de economie van elk hunner worden veroorzaakt;

b) rekening houden met het bedrag van de door de deelnemende Staten te verstrekken bijdragen, en de in dit Verdrag met betrekking tot de overmaking van gelden omschreven regels in acht nemen;

c) in samenwerking met de daartoe bevoegde organen van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie de bewapening, de uitrusting, de voorziening en de infrastructuur zo veel en zo snel als mogelijk is vereenvoudigen en standaardiseren.

2. De Raad kan in het kader van de hierboven vermelde beginselen algemene aanwijzingen aan het Commissariaat geven. Deze richtlijnen worden bij een meerderheid van twee derden vastgesteld.

Artikel 103

1. De uitgaven noodzakelijk voor de uitvoering van de programma's worden opgenomen in de begroting, die in een bijlage een indicatieve opgave bevat van de geografische verdeling van de uitvoering der verschillende soorten programma's; de goedkeuring van de begroting geldt als goedkeuring van deze programma's.

2. Het Commissariaat kan programma's opstellen, die zich over een tijdvak van verscheidene jaren uitstrekken. Het brengt deze programma's ter kennis van de Raad en verzoekt deze, in beginsel zijn goedkeuring te hechten aan die programma's waaraan financiële verplichtingen die zich over verscheidene jaren uitstrekken, verbonden zijn. Deze goedkeuring wordt verkregen met een meerderheid van twee derden.

Artikel 104

1. Het Commissariaat draagt, in overleg met de Raad en de Regeringen van de deelnemende Staten, zorg voor de uitvoering van de programma's.

2. Het Commissariaat draagt zorg voor het afsluiten van de koop-contracten, de contrôle op de uitvoering, het aanvaarden en de betaling van werken en leveranties.

Het Commissariaat omvat civiele diensten, welke zo gedecentraliseerd zijn dat het in staat is een beroep te doen op de hulpbronnen

van iedere deelnemende Staat onder de meest gunstige voorwaarden voor de Gemeenschap.

3. Het afsluiten van de koop-contracten dient te geschieden met een zo uitgebreid mogelijke inschakeling van de mededinging, behalve in uitzonderlijke gevallen, gerechtvaardigd door militaire geheimhouding, technische voorwaarden en urgentie, als omschreven in het in lid 4 genoemde Reglement. De koop-contracten worden afgesloten na openbare of beperkte aanbesteding of zonder aanbesteding (ondershands), bij ondernemers die in staat zijn de leveranties uit te voeren en die in hun land niet zijn uitgesloten van openbare aanbestedingen. De op nationaliteit gegronde uitsluiting is niet van toepassing op onderdanen van de deelnemende Staten.

Met inachtneming van de bepalingen van artikel 102 moeten de orders worden toegewezen op grond van de voordeligste aanbiedingen.

4. De procedure met betrekking tot het afsluiten van de koop-contracten, de contrôle op de uitvoering, de aflevering en de betaling van werken en leveranties, wordt door middel van reglementen vastgesteld. Deze reglementen worden door het Commissariaat tot het verkrijgen van instemming voorgelegd aan de Raad, die met een meerderheid van twee derden beslist. Zij kunnen op dezelfde wijze worden gewijzigd.

5. De orders welke bepaalde bedragen te boven gaan worden, voordat het Commissariaat over de toewijzing beslist, onderworpen aan het oordeel van een Aankoopcommissie, die staatsburgers van elk der deelnemende Staten omvat.

Indien het Commissariaat het advies van de bevoegde Aankoopcommissie ter zijde legt, moet het een met redenen omkleed rapport aan de Raad voorleggen.

De bepalingen voor de toepassing van dit lid worden door middel van een reglement vastgesteld. Dit reglement wordt door het Commissariaat onderworpen aan de instemming van de Raad, die met een meerderheid van twee derden beslist. Het kan op dezelfde wijze worden gewijzigd.

6. Wat betreft de geschillen over contracten, aangegaan tussen de Gemeenschap en derden die wonen binnen het grondgebied van een der deelnemende Staten, worden het administratieve of judiciale karakter van de competente jurisdictie, de competentie met betrekking tot materie en plaats van deze laatste, alsmede de toe te passen wet bepaald:

a) bij onroerende zaken, door de plaats van ligging van het onroerend goed;

b) bij alle andere zaken, door de plaats van vestiging van de leverancier.

Van deze regels kan worden afgeweken bij overeenkomst tussen de partijen, behalve wat betreft het administratieve of judiciale

karakter van de competente jurisdictie en de competentie met betrekking tot de materie.

Het Commissariaat gaat gewoonlijk niet tot het aangaan van dergelijke overeenkomsten over anders dan in bijzondere gevallen of om zich te beroepen op een jurisdictie welke van de Gemeenschap afhankelijk is.

7. Indien het Commissariaat bij de uitvoering der programma's vaststelt, dat overheidsingrijpen of overeenkomsten of onderling samenhangende gedragingen van ondernemingen ertoe zouden kunnen leiden dat de normale werking van de mededinging wordt ontwricht of ernstig belemmerd, wendt het zich tot de Raad, die bij eenstemmigheid beslist over de maatregelen tot verbetering van een dergelijke toestand.

De Raad kan op dezelfde gronden worden benaderd door een deelnemende Staat.

Artikel 104bis

De reglementen, voorzien in de paragrafen 4 en 5 van artikel 104, moeten ter goedkeuring aan de Raad worden voorgelegd binnen een termijn van ten hoogste 6 maanden, ingaande op de dag van inwerkingtreding van dit Verdrag.

In afwachting van de uitvaardiging van deze reglementen zorgt het Commissariaat ervoor, dat het afsluiten van de aankoopcontracten geschiedt overeenkomstig de wettelijke of reglementaire bepalingen die in de deelnemende Staten van kracht zijn.

Artikel 105

Indien het Commissariaat vaststelt, dat de uitvoering van een programma, in zijn geheel of gedeeltelijk, dusdanige moeilijkheden ontmoet, dat het niet kan worden uitgevoerd, bijvoorbeeld ten gevolge van onvoldoende grondstoffen-voorziening, gebrek aan uitrusting of een te geringe capaciteit van de bestaande installaties, of abnormaal hoge prijzen, dan wel dat de uitvoering niet binnen de vastgestelde termijn kan geschieden, dient het zich te wenden tot de Raad en met deze de passende middelen tot opheffing van deze moeilijkheden te beramen.

De Raad beslist bij eenstemmigheid, in overleg met het Commissariaat, over de te nemen maatregelen.

Bij gebreke van een besluit bij eenstemmigheid van de Raad ten aanzien van de in de vorige alinea bedoelde maatregelen, richt het Commissariaat, na raadpleging van de belanghebbende Regeringen, aanbevelingen aan deze laatste, ten einde de plaatsing en de uitvoering van de bestellingen te verzekeren binnen de in het programma, voorziene termijnen en tegen prijzen welke niet abnormaal hoog zijn, rekening houdend met de noodzakelijkheid, de daaruit voortvloeiende lasten zo rechtvaardig mogelijk te verdelen over de economieën der deelnemende Staten. De Raad kan met een meerderheid van twee

derden aan het Commissariaat algemene richtlijnen met betrekking tot de opstelling van dergelijke aanbevelingen geven.

Een deelnemende Staat die een dergelijke aanbeveling ontvangt, kan zich binnen een termijn van 10 dagen wenden tot de Raad, die beslist.

Artikel 106

Het Commissariaat stelt een gemeenschappelijk programma van wetenschappelijke en technische research op militair terrein op en geeft de wijze van uitvoering voor dit programma aan. Dit programma wordt onderworpen aan de goedkeuring van de Raad, volgens dezelfde bepalingen als de programma's voor de bewapening, uitrusting, voorziening en infrastructuur van de Europese Defensiestrijdkrachten.

Het Commissariaat draagt zorg voor de uitvoering van het gemeenschappelijke researchprogramma.

Artikel 107

1. De voortbrenging van oorlogsmaterieel, de invoer en uitvoer van oorlogsmaterieel afkomstig uit of met bestemming naar derde landen, de maatregelen welke rechtstreeks de voor de voortbrenging van oorlogsmateriaal bestemde installaties betreffen, alsmede de vervaardiging van prototypen en de technische research met betrekking tot oorlogsmateriaal, zijn verboden, behoudens vergunning, voortvloeiende uit de toepassing van lid 3.

Bij de toepassing van dit artikel worden de regels van het volkenrecht met betrekking tot het verbod van het gebruik van bepaalde strijdmiddelen geëerbiedigd.

2. De categorieën oorlogsmaterieel, waarop de verbodsbepalingen bedoeld in lid 1 van toepassing zijn, worden opgesomd in Bijlage I, toegevoegd aan dit artikel.

Deze Bijlage kan na instemming van de Raad, met een meerderheid van twee derden bepaald, worden gewijzigd op initiatief, hetzij van het Commissariaat, hetzij van een lid van de Raad.

3. Het Commissariaat stelt een reglement vast, behelzende de procedure-voorschriften voor de toepassing van dit artikel en voor de afgifte van vergunningen voor productie, invoer en uitvoer en voor maatregelen welke rechtstreeks de voor de productie van oorlogsmaterieel bestemde installaties betreffen, alsmede voor de vervaardiging van prototypen en technische research met betrekking tot oorlogsmaterieel.

4. Voor de afgifte van vergunningen door het Commissariaat zijn de volgende bepalingen van toepassing:

a) Het Commissariaat verleent geen vergunning met betrekking tot de soorten van oorlogsmaterieel, opgenomen in Bijlage II bij dit artikel, voor strategisch kwetsbare gebieden, behoudens besluit van de Raad bij eenstemmigheid beslissend;

b) Het Commissariaat verleent geen vergunningen met betrekking tot de bouw van nieuwe kruittfabrieken voor militaire doeleinden dan binnen een gebied, vastgesteld bij een accoord tussen de Regeringen van de deelnemende Staten. Het doet dergelijke vergunningen vergezeld gaan van de aanwijzing van een controleur, die voortdurend waakt over de inachtneming van de bepalingen van dit artikel door het betrokken bedrijf.

Dezelfde procedure is van toepassing op geleide projectielen met beperkte werkingsstraal voor de luchtverdediging, zoals beschreven in lid IVd van Bijlage II;

c) Voor de uitvoer verleent het Commissariaat vergunningen, indien het van mening is, dat deze verenigbaar zijn met de behoeften, de inwendige veiligheid en de mogelijke internationale verplichtingen van de Gemeenschap;

d) Voor de vervaardiging van prototypen en voor technische research met betrekking tot oorlogsmaterieel worden de vergunningen verleend, tenzij het Commissariaat meent, dat deze vervaardiging en deze research het gevaar in zich dragen de inwendige veiligheid van de Gemeenschap te schaden en behoudens anders luidende richtlijnen van de Raad, vastgesteld volgens de bepalingen van artikel 39, lid 2;

e) Het Commissariaat verleent algemene vergunningen voor de voortbrenging, de invoer en de uitvoer van oorlogsmaterieel bestemd voor de strijdkrachten van de deelnemende Staten, welke geen deel uitmaken van de Europese Defensiestrijdkrachten en voor de strijdkrachten van de geassocieerde Staten voor welke defensie de deelnemende Staten verantwoordelijk zijn. Het stelt tezelfdertijd een controle in teneinde te verzekeren, dat de gebruikers van deze vergunningen hun behoeften niet overschrijden;

f) Het Commissariaat verleent algemene vergunningen met betrekking tot de producten, opgenomen in Bijlage I, bestemd voor burgerlijke doeleinden en stelt tezelfdertijd een controle in teneinde te verzekeren, dat van deze vergunningen slechts voor die doeleinden gebruik wordt gemaakt.

5. De reglementen, voorzien in lid 3, worden vastgesteld door het Commissariaat na instemming van de Raad, met een meerderheid van twee derden bepaald. Zij kunnen worden gewijzigd, na instemming van de Raad met een meerderheid van twee derden bepaald, op initiatief hetzij van het Commissariaat, hetzij van een lid van de Raad.

6. Op verzoek van het Commissariaat kan het Hof, overeenkomstig de bepalingen vastgesteld in het Gerechtelijk Statuut bedoeld in artikel 67, aan personen of ondernemingen die de bepalingen van dit artikel hebben overtreden:

voor wat betreft de voortbrenging, de invoer en de uitvoer van oorlogsmaterieel boeten en dwangsommen opleggen tot een bedrag

van ten hoogste vijftig maal de waarde van de betrokken producten; dit maximum-bedrag kan echter in bijzonder ernstige gevallen of bij herhaling, hetzij worden verdubbeld, hetzij worden verhoogd tot de tegenwaarde in nationale munt van een miljoen rekeneenheden;

voor wat betreft de technische research, de vervaardiging van prototypen en maatregelen welke rechtstreeks de voortbrenging van oorlogsmaterieel betreffen, boeten opleggen tot een maximum-bedrag overeenkomend met de tegenwaarde in nationale munt van honderd-duizend rekeneenheden; dit bedrag kan in bijzonder ernstige gevallen of bij herhaling worden verhoogd tot de tegenwaarde in nationale munt van een miljoen rekeneenheden.

Bijlage I bij Artikel 107

1. *Oorlogswapenen.*
 - a. Draagbare vuurwapens, met uitzondering van jachtgeweren en vuurwapenen met een kaliber van minder dan 7 mm.
 - b. Mitrailleurs.
 - c. Anti-tankwapenen.
 - d. Kanonnen en mortieren.
 - e. Luchtafweergeschut.
 - f. Nevel- en gasverwekkers, vlammenwerpers.
2. *Alle soorten munitie en raketten voor militair gebruik.*
 - a. Munitie voor de oorlogswapenen omschreven in lid 1 en handgranaten.
 - b. Projectielen met eigen voortstuwing.
 - c. Alle soorten torpedo's.
 - d. Alle soorten mijnen.
 - e. Alle soorten bommen.
3. *Buskruitsoorten en springstoffen voor militair gebruik, met inbegrip van de stoffen, welke voornamelijk gebruikt worden ten behoeve van de voortstuwing door middel van raketten.*
 Hieronder niet begrepen producten voor hoofdzakelijk civiele doeleinden en in het bijzonder:
 Pyrotechnische verbindingen;
 Ontstekingsmiddelen:
 Knalkwik;
 Loodazide;
 Loodtrinitroresorcinaat;
 Tetraceen;
 Springmiddelen, waarin chloraatverbindingen verwerkt zijn;
 Springmiddelen genitreerd met dinitrotolueen of dinitronaphtaline;
 Nitrocellulose;
 Zwart buskruit;
 Waterstofperoxyde met een concentratie van minder dan 60 %.

Salpeterzuur met een concentratie van minder dan 99 %.
Hydracine-hydraat met een concentratie van minder dan 30 %.

4. *Gepantserd materieel.*
 - a. Tanks.
 - b. Pantserwagens.
 - c. Gepantserde treinen.
 5. *Alle typen oorlogsschepen.*
 6. *Alle typen militaire vliegtuigen.*
 7. *Atoomwapenen.*
 8. *Biologische wapenen.*¹⁾
 9. *Chemische wapenen.*¹⁾
- } Overeenkomstig de definities
vervat in Bijlage II.
10. *Onderdelen, die slechts kunnen worden gebruikt voor de vervaardiging van één der in de groepen 1, 2, 4, 5 en 6 hierboven genoemde objecten.*¹⁾
 11. *Machines, welke slechts kunnen worden gebruikt voor de vervaardiging van één der in de groepen 1, 2, 4, 5 en 6 hierboven genoemde objecten.*²⁾

Bijlage II bij Artikel 107

Deze Bijlage wordt geacht te omvatten de wapenen, omschreven in de hierna volgende paragrafen I tot VI en de productiemiddelen, speciaal ontworpen voor de vervaardiging dier wapenen. Echter worden de bepalingen der paragrafen II tot VI dezer Bijlage geacht een uitzondering te maken voor ieder apparaat of gedeelte hiervan, toestel, productiemiddelen, product en organisme, gebruikt voor burgerlijke doeleinden of ten dienste van de wetenschappelijke, medische en industriële research op het gebied der theoretische en toegepaste wetenschap.

I. *Het atoomwapen.*

a. Onder atoomwapen wordt verstaan ieder wapen, dat bevat of is ontworpen om te bevatten of te gebruiken een kern-brandstof of radio-actieve isotopen en dat hetzij door explosie of enige niet gecontroleerde kern-verandering, hetzij door de radio-activiteit der kern-brandstof of der radio-actieve isotopen in staat is een massale vernietiging, schaden op uitgebreide schaal of massale vergiftigingen te veroorzaken.

⁽¹⁾ Het Commissariaat kan vrijstelling van de vereiste vergunningen verlenen voor die chemische en biologische stoffen, welke hoofdzakelijk dienen voor civiele doeleinden. Indien het meent de vrijstelling niet te kunnen verlenen, oefent zij slechts controle uit op het gebruik dier stoffen.

⁽²⁾ De vervaardiging van prototypen en de technisch-wetenschappelijke research met betrekking tot de materialen, begrepen in de hierboven genoemde groepen 10 en 11, vallen niet onder de bepalingen van artikel 107.

b. Bovendien wordt als atoomwapen beschouwd ieder deel, ieder apparaat, ieder onderdeel of iedere stof speciaal vervaardigd voor of in wezen behorende tot een wapen, omschreven onder *a.*

c. Iedere hoeveelheid kern-brandstof in de loop van een jaar geproduceerd in een hoeveelheid, die 500 gram te boven gaat, zal worden beschouwd als een stof, speciaal vervaardigd of van wezenlijk nut voor atoomwapenen.

d. Onder de uitdrukking „kern-brandstof”, zoals deze in de vorenstaande omschrijving wordt gebruikt, wordt verstaan plutonium, uranium 233, uranium 235 (met inbegrip van de hoeveelheid uranium 235, die wordt aangetroffen in uranium, zodra die hoeveelheid 2,1 % van het gewicht van dat uranium overtreft) en iedere andere stof, welke in staat is een aanzienlijke hoeveelheid atoomenergie vrij te maken door kernsplitsing, samensmelting of iedere andere kernreactie dier stof.

De hierboven genoemde stoffen moeten als kernbrandstof worden beschouwd, ongeacht de chemische of natuurkundige toestand, waarin zij zich bevinden.

II. *Het chemische wapen.*

a. Onder chemisch wapen wordt verstaan iedere uitrusting of apparatuur, speciaal ontworpen om ten behoeve van militaire doeleinden gebruik te maken van de verstikkende, vergiftige, prikkelende, verlamming veroorzakende, groei-regelende, ontvettende of catalytische eigenschappen van welke chemische stof dan ook.

b. Behoudens het bepaalde onder *c.*, worden geacht onder bovengenoemde omschrijving te zijn begrepen de chemische producten, die zodanige eigenschappen bezitten en die gebruikt kunnen worden in de uitrusting of apparatuur, bedoeld onder *a.*

c. De apparatuur en de hoeveelheden chemische producten, genoemd in de paragrafen *a* en *b*, die de civiele behoeften in vredes-tijd hieraan niet overtreffen, worden geacht niet onder voorgaande definitie te zijn begrepen.

III. *Het biologische wapen.*

a. Onder biologisch wapen wordt verstaan iedere uitrusting of iedere apparatuur, speciaal ontworpen om ten behoeve van militaire doeleinden gebruik te maken van schadelijke insecten of andere levende of dode organismen of hun giftige voortbrengselen.

b. Behoudens het bepaalde onder *c* worden geacht onder de voorgaande definitie te zijn begrepen insecten, organismen en hun giftige voortbrengselen van zodanige aard en hoeveelheid, dat zij gebruikt kunnen worden in de uitrusting of de apparatuur, bedoeld onder *a.*

c. De uitrusting, de apparatuur en de hoeveelheden insecten, organismen en hun giftige stoffen, genoemd in de leden *a* en *b*, die de

civiele behoeften in vreedestijd hieraan niet overtreffen, worden geacht niet onder voorgaande definitie te zijn begrepen.

IV. Projectielen voor lange afstand, geleide projectielen, magnetische en accoustische mijnen.

a. Onder voorbehoud der bepalingen van lid *d* wordt verstaan onder projectielen voor lange afstand en geleide projectielen, die projectielen, waarvan de snelheid en de richting van hun baan na het lanceren kan worden beïnvloed door een toestel of mechanisme in of buiten het projectiel, met inbegrip van de wapenen van het type V, gedurende de laatste wereldoorlog geconstrueerd en hun later gewijzigde typen.

Het verbrandingsproces wordt beschouwd als een mechanisme, dat de snelheid kan beïnvloeden.

b. Onder voorbehoud van het bepaalde onder *d* worden onder magnetische en accoustische mijnen verstaan: zeemijnen, welke automatisch tot explosie gebracht kunnen worden door beïnvloeding van buiten af, met inbegrip van de mijnen gedurende de laatste oorlog geconstrueerd en hun later gewijzigde typen.

c. In voorgaande definitie worden geacht te zijn begrepen de voorwerpen, toestellen of onderdelen, speciaal vervaardigd om te worden gebruikt in of met de wapenen genoemd in de paragrafen *a* en *b*.

d. Buiten de voorgaande definitie worden geacht te vallen V.T.-buizen en geleide projectielen met geringe dracht ten behoeve van de luchtverdediging, welke de volgende waarden niet overschrijden:

lengte: 2 meter;

diameter: 30 cm;

snelheid: 660 m/sec.;

dracht: 32 km;

gewicht van de kop en de explosieve lading: 22,5 kg.

V. Oorlogsschepen met uitzondering van kleine verdedigingsvaartuigen.

Onder oorlogsschepen, andere dan kleine verdedigingsvaartuigen, moeten worden verstaan:

a. Oorlogsschepen met een waterverplaatsing van meer dan 1.500 ton.

b. Onderzeeboten.

c. Oorlogsschepen, voortbewogen anders dan door stoommachines, diesel- of benzinemotoren, door gasturbines of straalmotoren.

VI. Militaire luchtvaartuigen.

Onder deze uitdrukking worden verstaan de militaire luchtvaartuigen en de volgende onderdelen:

a. Rompen: geraamten van romp en vleugels, langsliggers.

- b. Straalmotoren: turbo-compressor rotors, turbineschijven, branders, rotors voor compressoren met axiale uitlaat.
- c. Zuigermotoren: cilinderblokken, turbo-compressor rotors.

Artikel 107bis

De reglementen, voorzien in lid 3 van artikel 107, zullen aan de Raad worden voorgelegd binnen een termijn van drie maanden, ingaande op de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag. Intussen verleent het Commissariaat de vergunningen welke het passend acht.

Artikel 108

1. Onverminderd de bepalingen van artikel 114 kan het Commissariaat, voorzover het betreft het oorlogsmaterieel opgesomd in de Bijlagen van artikel 107, rechtstreeks aan de betrokken onderneming de voor de vervulling van zijn taak noodzakelijke inlichtingen vragen, terwijl het de belanghebbende Regeringen hiervan op de hoogte houdt.

Indien nodig kan het deze door zijn ambtenaren doen verifiëren.

2. Op verzoek van het Commissariaat kan het Hof, overeenkomstig de bepalingen, vastgesteld in het Gerechtelijk Statuut bedoeld in artikel 67, tegen de ondernemingen die zich onttrekken aan de verplichtingen, welke voor hen voortvloeien uit de besluiten genomen ter toepassing van de bepalingen van dit artikel, of die willens en wetens onjuiste inlichtingen verstrekken, boeten tot een bedrag van ten hoogste 1 % van de jaaromzet en dwangsommen tot een bedrag van ten hoogste 5 % van de gemiddelde dagomzet per dag vertraging, opleggen.

Artikel 109

Een Raadgevend Comité wordt ingesteld teneinde het Commissariaat te helpen bij de vervulling van de taken, vermeld in de artikelen 101 en 102. Het bestaat uit ten minste twintig en ten hoogste vierendertig leden. Het bevat met name vertegenwoordigers van de producenten en van de werknemers; deze vertegenwoordigers zijn gelijk in aantal voor de producenten te ener, en voor de werknemers te anderzijde.

Het Comité omvat staatsburgers van elk der deelnemende Staten.

De leden van het Raadgevend Comité worden in hun persoonlijke hoedanigheid en voor 2 jaren benoemd door de Raad met een meerderheid van twee derden. Zij zijn niet gebonden door enigerlei last of instructie.

Het Raadgevend Comité wijst uit zijn midden zijn voorzitter en zijn bureau aan voor de duur van een jaar. Het stelt zijn reglement van orde vast.

De schadeloosstellingen voor de leden van het Raadgevend Comité worden door de Raad op voorstel van het Commissariaat vastgesteld.

Artikel 110

Het Raadgevend Comité wordt door het Commissariaat geraadpleegd over de vraagstukken van economische en sociale aard, welke zich voordoen bij de opstelling of de uitvoering van de gemeenschappelijke programma's voor de bewapening, uitrusting, voorziening en infrastructuur. Het Commissariaat verstrekt aan het Raadgevend Comité de inlichtingen die van nut zijn voor zijn beraadslagingen.

Het Raadgevend Comité wordt op verzoek van het Commissariaat door zijn Voorzitter in vergadering bijeengeroepen.

De notulen van de beraadslagingen van het Raadgevend Comité worden, tegelijk met de adviezen van het Comité, aan het Commissariaat en de Raad toegezonden.

Artikel 111

Het Commissariaat stelt in overleg met de Regeringen van de deelnemende Staten plannen op voor de mobilisatie van de economische hulpbronnen der deelnemende Staten.

TITEL VI**ALGEMENE BEPALINGEN****Artikel 112**

De deelnemende Staten verbinden zich alle algemene of bijzondere maatregelen te treffen, welke dienen tot het verzekeren van de nakoming der verplichtingen, die voor hen uit de beschikkingen en aanbevelingen der instellingen van de Gemeenschap voortvloeien, en om de Gemeenschap de vervulling van haar taak te vergemakkelijken.

De deelnemende Staten verbinden zich, zich te onthouden van alle maatregelen welke onverenigbaar zijn met de bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 113

Alle instellingen en alle diensten van de Gemeenschap en van de deelnemende Staten werken ten nauwste samen ten aanzien van vraagstukken van gemeenschappelijk belang.

Zij verlenen elkaar wederzijdse bijstand op het gebied van bestuur en rechtspraak, overeenkomstig de bepalingen die in latere overeenkomsten zullen worden omschreven.

Artikel 114

1. De deelnemende Staten verbinden zich, aan het Commissariaat alle gegevens te verstrekken die noodzakelijk zijn voor de vervulling van zijn taak. Het Commissariaat kan aan de Regeringen verzoeken, deze te doen verifiëren. Op een met redenen omkleed verzoek van het Commissariaat kunnen zijn functionarissen aan de contrôle-werkzaamheden deelnemen.

De Raad kan, beslissend met een meerderheid van twee derden, algemene aanwijzingen geven betreffende de toepassing van de voorgaande alinea.

Indien een deelnemende Staat van oordeel is, dat het Commissariaat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de vervulling van zijn taak, kan hij, binnen een termijn van tien dagen, een beroep doen op het Hof, dat onverwijld uitspraak doet. Het beroep heeft opschortende werking.

2. De instellingen van de Gemeenschap, hun leden en functionarissen zijn gehouden geen ruchtbaarheid te geven aan de inlichtingen die krachtens hun aard hetzij onder het beroepsgeheim hetzij onder het militair geheim vallen.

Wegens schade, ontstaan door enigerlei schending van deze geheimen, kan een eis tot schadevergoeding bij het Hof worden aanhangig gemaakt.

Artikel 115

Binnen het kader der bevoegdheden van het Commissariaat beschikken de functionarissen, die door hetzelfde belast zijn met controle-opdrachten, ten opzichte van particulieren, particuliere of openbare ondernemingen op het grondgebied van de deelnemende Staten en naar de mate waarin dit nodig is voor de vervulling van hun taak, over dezelfde rechten en bevoegdheden als door de wetgevingen van die Staten worden toegekend aan de ambtenaren van de diensten die een gelijksoortige bevoegdheid hebben. De controle-taak en de hoedanigheid van de met deze opdracht belaste functionarissen, worden officieel ter kennis van de belanghebbende Staat gebracht.

De ambtenaren van de desbetreffende Staat kunnen op verzoek van deze laatste of van het Commissariaat, deelnemen aan de verificatie-werkzaamheden.

Artikel 116

De Gemeenschap geniet op het grondgebied der deelnemende Staten de voor de uitoefening van haar taak nodige immuniteiten en voorrechten, overeenkomstig de bepalingen die in een door de deelnemende Staten te sluiten overeenkomst zullen worden omschreven.

Artikel 117

Indien het Commissariaat van oordeel is, dat een Staat een voor hem uit dit Verdrag voortvloeiende verplichting niet heeft nagekomen, deelt het zulks aan die Staat mede en verzoekt het hem zijn opmerkingen dienaangaande te maken; deze moeten binnen een maand worden ingediend.

Indien, na het verstrijken van een verdere termijn van een maand, nog een meningsverschil blijft bestaan, kan het Commissariaat of de betrokken Staat de zaak bij het Hof aanhangig maken. Dit doet onverwijld uitspraak.

De uitspraak van het Hof wordt medegedeeld aan de Raad.

Artikel 118

De zetel van de instellingen der Gemeenschap wordt door de Regeringen der deelnemende Staten in onderlinge overeenstemming vastgesteld.

Artikel 119

Onverminderd de bepalingen van Titel V van het Militair Protocol, zal de regeling omtrent de taal van de Instellingen der Gemeenschap door de Raad bij eenstemmigheid worden vastgesteld.

Artikel 120

1. Dit Verdrag is van toepassing op de grondgebieden in Europa van de deelnemende Staten.

2. Bij besluit van het Commissariaat, en met instemming van de Raad bij eenstemmigheid bepaald:

a. kunnen met goedvinden van de bevoegde, onder de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie ressorterende Opperbevelhebber, eenheden der Europese Defensiestrijdkrachten worden gestationneerd op de grondgebieden welke in het bij artikel 6 van het Noord-Atlantisch Verdrag omschreven gebied zijn gelegen en niet zijn begrepen onder de in lid 1 van dit artikel bedoelde gebieden;

b. kunnen scholen, opleidingsinrichtingen en oefenkampen van de Gemeenschap worden opgericht op andere grondgebieden dan die welke in lid 1 zijn bedoeld en welke zijn gelegen in het bij alinea *a* van het onderhavige lid bedoelde gebied, of in Afrika ten Noorden van de Kreeftskeerkring.

3. Krachtens een terzake door de Raad bij eenstemmigheid genomen beslissing, mogen — voorzover nodig —, na parlementaire goedkeuring volgens de grondwettelijke regelen van elke deelnemende Staat:

Europese Defensie-eenheden in andere dan de bij lid 1 en bij lid 2, onder *a*, bedoelde grondgebieden gelegerd worden;

scholen, opleidingsinrichtingen en oefenkampen van de Gemeenschap gevestigd worden op andere grondgebieden dan de bij lid 1 en bij lid 2, alinea *b*, bedoelde.

Deze beslissing wordt genomen na raadpleging van de Noord-Atlantische Raad en met goedvinden van de bevoegde, onder de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie ressorterende Opperbevelhebber.

4. Een deelnemende Staat is bevoegd, ten behoeve van het contingent dat hij ter beschikking stelt van de Europese Defensiestrijdkrachten, tot recrutering over te gaan in de niet bij lid 1 van dit artikel bedoelde gebieden waarover hij gezag uitoefent of waarvoor hij internationale verantwoordelijkheid draagt.

Artikel 121

De deelnemende Staten verplichten zich, geen enkele internationale verbintenis aan te gaan, die met dit Verdrag in strijd is.

Artikel 122

De deelnemende Staten verbinden zich geen beroep te doen op de tussen hen bestaande verdragen, overeenkomsten of verklaringen, ten einde een geschil betreffende de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag aan een andere procedure te onderwerpen dan door dit laatste wordt voorzien.

Artikel 123

1. In geval van ernstige en dringende noodzaak bekleedt de Raad voorlopig zichzelf, de instellingen der Gemeenschap of enig ander passend orgaan met de volmachten, nodig om de toestand het hoofd te bieden, binnen de grenzen van de algemene taak der Gemeenschap en ter fine van de verwezenlijking harer doelstellingen; deze beslissing wordt bij eenstemmigheid genomen.

De ernstige of dringende noodzaak vloeit voort, hetzij uit de toestand bedoeld in artikel 2, lid 3, in het Verdrag tussen de deelnemende Staten en het Verenigd Koninkrijk onder dagtekening van heden, of in het Additioneel Protocol betreffende de bijstandsgaranties tussen de aan de Europese Defensie Gemeenschap deelnemende Staten en de Staten die partij zijn bij de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie, hetzij uit een desbetreffende verklaring van de Raad, bij eenstemmigheid bepaald.

2. De op grond van het voorgaande lid getroffen voorlopige maatregelen zijn niet langer van toepassing met ingang van de dag waarop de noodtoestand ten einde is gekomen, hetgeen door de Raad wordt vastgesteld op grond van een met twee derde meerderheid genomen beslissing.

De in normale omstandigheden bevoegde instellingen beslissen, overeenkomstig het in het onderhavige Verdrag bepaalde, over de handhaving van de gevolgen van deze maatregelen.

3. Dit artikel heeft geen betrekking op het inzetten van de Europese Defensiestrijdkrachten tot afweer van een aanval.

Artikel 124

In de gevallen, niet in dit Verdrag voorzien, waarin een beschikking of aanbeveling van het Commissariaat noodzakelijk blijkt om de goede functionering van de Gemeenschap en de verwezenlijking van haar doelstellingen binnen de grenzen van haar algemene taak te verzekeren, kan deze een dergelijke beschikking geven of een dergelijke aanbeveling doen met instemming van de Raad bij eenstemmigheid bepaald.

Bij gebreke van initiatief van het Commissariaat kan een der deelnemende Staten op de Raad een beroep doen en kan de Raad bij

eenstemmigheid besluiten aan het Commissariaat voor te schrijven deze beschikking te geven of deze aanbeveling te doen. Indien het Commissariaat niet binnen de door de Raad vastgestelde termijn gevolg geeft aan de besluiten van de Raad, is de Raad gemachtigd deze maatregelen zelf te treffen, waartoe de beslissing met een gewone meerderheid wordt genomen.

Artikel 125

Indien onvoorziene moeilijkheden in de wijze van toepassing van dit Verdrag, door de ervaring aan het licht gekomen, aanpassing vergen van de bepalingen inzake de uitoefening door het Commissariaat van de hem verleende bevoegdheden, kunnen bij besluit van de Raad, bij eenstemmigheid genomen, de nodige wijzigingen in deze bepalingen worden aangebracht; deze wijzigingen kunnen noch aan de bepalingen van artikel 2 afbreuk doen, noch aan de verhouding tussen de onderscheidenlijk aan het Commissariaat en de andere instellingen van de Gemeenschap toegekende bevoegdheden.

Artikel 126

De Regeringen van ieder der deelnemende Staten en het Commissariaat kunnen wijziging van dit Verdrag voorstellen. Dit voorstel wordt voorgelegd aan de Raad. Indien deze met een meerderheid van twee derden beslissend, zich uitspreekt ten gunste van de bijeenroeping van een Conferentie van Regeringsafgevaardigden van de deelnemende Staten, wordt deze Conferentie onverwijld door de Voorzitter van de Raad bijengeroepen, teneinde in onderlinge overeenstemming de in de bepalingen van het Verdrag aan te brengen wijzigingen vast te stellen.

Deze wijzigingen treden in werking nadat zij door alle deelnemende Staten in overeenstemming met hun onderscheidene grondwettelijke regelen zijn bekrachtigd.

Artikel 127

In de bepalingen van dit Verdrag moeten onder de woorden „dit Verdrag” worden begrepen de bepalingen van het Verdrag en van:

1. het Militair Protocol;
2. het Protocol betreffende de rechtspraak;
3. het Protocol betreffende het militair strafrecht;
4. het Financieel Protocol;
5. het Protocol inzake de bezoldigingsvoorwaarden voor het militaire en het burgerpersoneel van de Gemeenschap en hun rechten op pensioen;
6. het Protocol betreffende het Groothertogdom Luxemburg;
7. het Protocol inzake de betrekkingen tussen de Europese Defensie Gemeenschap en de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie;

8. het Protocol betreffende de bijstandsverplichtingen van de aan de Gemeenschap deelnemende Staten ten opzichte van de Staten die partij zijn bij het Noord-Atlantisch Verdrag.

Artikel 128

Dit Verdrag wordt gesloten voor een tijdvak van vijftig jaren, te rekenen van het tijdstip van zijn inwerkingtreding.

Indien, vóór de instelling van een Europese Federatie of Confederatie het Noord-Atlantisch Verdrag buiten werking zou treden, of indien de samenstelling van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie een belangrijke verandering zou ondergaan, zouden de Hoge Verdrag-sluitende Partijen gezamenlijk de daardoor geschapen nieuwe toestand onderzoeken.

Artikel 129

Elke Europese Staat kan verzoeken tot dit Verdrag te mogen toetreden. De Raad neemt, na advies van het Commissariaat te hebben ingewonnen, bij eenstemmigheid een besluit terzake en stelt, eveneens bij eenstemmigheid, de voorwaarden van toetreding vast. De toetreding wordt van kracht met ingang van de dag waarop de akte van toetreding is ontvangen door de Regering bij welke de akten moeten worden nedergelegd.

Artikel 130

Dit Verdrag, opgesteld in één enkel exemplaar, zal worden nedergelegd in het archief van de Regering der Franse Republiek, die daarvan een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift zendt aan elke andere Regering welke dit Verdrag heeft ondertekend.

Zodra hij zijn functie aanvaardt zal de Raad de authentieke teksten van dit Verdrag in de andere talen dan die van het origineel vaststellen. Ingeval van afwijkingen geldt de tekst van het origineel.

Artikel 131

Dit Verdrag zal worden bekrachtigd en zijn bepalingen zullen worden uitgevoerd overeenkomstig de grondwettelijke regelen der deelnemende Staten. De akten van bekrachtiging zullen worden nedergelegd in het archief van de Regering der Franse Republiek, die de Regeringen van de andere deelnemende Staten hiervan kennis zal geven.

Artikel 132

Dit Verdrag treedt in werking op de dag van nederlegging der akte van bekrachtiging van de ondertekenende Staat die het laatst deze handeling verricht.

Indien niet alle akten van bekrachtiging zijn nedergelegd binnen een tijdvak van zes maanden ingaande op de dag van ondertekening van dit Verdrag, zullen de Regeringen der Staten, welke akten zijn nedergelegd, zich beraden over de te nemen maatregelen.

Ten blijke waarvan de ondergetekende Gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en van hun zegel hebben voorzien.

Gedaan te Parijs, de zeven en twintigste Mei negentienhonderd twee en vijftig.

(w.g.) ADENAUER

(w.g.) PAUL VAN ZEELAND

(w.g.) SCHUMAN

(w.g.) DE GASPERI

(w.g.) BECH

(w.g.) STIKKER

PROTOCOL VAN ONDERTEKENING

De Regeringen van de Staten die heden het Verdrag tot oprichting van de Europese Defensie Gemeenschap hebben ondertekend, zullen gezamenlijk overleg plegen om tot een overeenkomst te komen ten aanzien van de duur van de dienstdadigheid, welke de grondslag zal vormen voor de beslissing van de Raad van Ministers van de Gemeenschap, voorzien in artikel 12, lid 2, van het aan genoemd Verdrag toegevoegde Militair Protocol.

Gedaan te Parijs, de zeven en twintigste Mei negentienhonderd twee en vijftig.

(w.g.) ADENAUER

(w.g.) PAUL VAN ZEELAND

(w.g.) SCHUMAN

(w.g.) DE GASPERI

(w.g.) BECH

(w.g.) STIKKER

PROTOCOL VAN ONDERTEKENING

De Regeringen van de Staten die heden het Verdrag tot oprichting van de Europese Defensie Gemeenschap hebben ondertekend, komen overeen alle vereiste maatregelen te zullen treffen om de toetreding van de Gemeenschap als zodanig tot de internationale Overeenkomsten betreffende het oorlogsrecht te vergemakkelijken.

Gedaan te Parijs, de zeven en twintigste Mei negentienhonderd twee en vijftig.

(w.g.) ADENAUER
 (w.g.) PAUL VAN ZEELAND
 (w.g.) SCHUMAN
 (w.g.) DE GASPERI
 (w.g.) BECH
 (w.g.) STIKKER

**GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING VAN DE MINISTERS
 VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER DE DUUR VAN
 HET NOORD-ATLANTISCH VERDRAG**

De Regeringen, vertegenwoordigd op de Conferentie der te Parijs bijeengekomen Ministers van Buitenlandse Zaken,

Zich bewust van het wezenlijke belang van artikel 5 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Defensie Gemeenschap,

Gelet op artikel 128 van genoemd Verdrag, waarbij wordt bepaald, dat dit Verdrag wordt gesloten voor een tijdvak van vijftig jaar, ingaande op de dag van zijn inwerkingtreding,

Drukken de wens uit, dat de bepalingen betreffende de duur van het Noord-Atlantisch Verdrag worden aangepast aan die van voornoemd artikel 128,

Achten het wenselijk dat het daartoe strekkende initiatief zou worden genomen door de Regeringen van de Staten die partij zijn bij het Noord-Atlantisch Verdrag en welke aan deze Conferentie deelnemen.

Deze Regeringen nemen op zich, bedoeld initiatief te nemen.

Gedaan te Parijs, de zeven en twintigste Mei negentienhonderd twee en vijftig.

(w.g.) ADENAUER
 (w.g.) PAUL VAN ZEELAND
 (w.g.) SCHUMAN
 (w.g.) DE GASPERI
 (w.g.) BECH
 (w.g.) STIKKER

BONDSREPUBLIEK DUITSLAND

De Bondskanselier

De 27e Mei 1952.

Zijne Excellentie
de Minister van Buitenlandse Zaken
van het Koninkrijk der Nederlanden
de Heer Dirk U. Stikker.

Mijnheer de Minister,

In naam van de Regering der Bondsrepubliek Duitsland heb ik de eer Uwer Excellentie het volgende mede te delen:

Met het oog op de bestaande gespannen internationale toestand en het feit, dat de Bondsrepubliek zich in een strategisch kwetsbare toestand in de zin van artikel 107 van het Verdrag bevindt, beschouwt de Bondsrepubliek het niet als een discriminatie, dat het Commissariaat bij de toepassing van artikel 107 van het Verdrag geen vergunning voor het in Bijlage II van dat artikel opgesomde oorlogsmaterieel in de Bondsrepubliek zal verstrekken, voorzover dit niet in overeenstemming met een algemeen voorschrift van de Raad van Ministers geschiedt. Hierbij wordt echter van de veronderstelling uitgegaan, dat de Duitse contingenten in de Europese Defensie Gemeenschap met betrekking tot hun voorziening met wapens van bovengenoemde categorieën, die voor de vervulling van de aan hen in de verdediging van Europa toegewezen taak noodzakelijk zijn, niet ongunstiger behandeld worden dan de contingenten van andere deelnemende Staten van de Europese Defensie Gemeenschap, onafhankelijk van de bronnen waaruit zij verzorgd worden.

Met betrekking tot de research op het gebied van de bovengenoemde wapens is de Bondsregering eveneens bereid een dergelijke research te beletten, voorzover er in een bepaald geval niet door de Europese Defensie Gemeenschap om verzocht wordt. Dit geldt uiteraard niet voor de wetenschappelijke research, voor de ontwikkeling op geneeskundig en industrieel terrein, alsmede andere niet-militaire gebieden der zuivere en toegepaste wetenschap.

Ik grijp deze gelegenheid aan om U, Mijnheer de Minister, de verzekering van mijn bijzondere hoogachting te geven.

(w.g.) ADENAUER

MINISTERIE VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

No. 55249-3790 GS

's-Gravenhage, 30 Mei 1952.

Excellentie,

Ik heb de eer de ontvangst te erkennen van Uw brief van 27 Mei 1952, waarin namens de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland het volgende wordt verklaard:

(zoals in I)

Uwe Excellentie gelieve de hernieuwde verzekering van mijn hoogachting te aanvaarden.

(w.g.) STIKKER

Minister van Buitenlandse Zaken.

*Zijne Excellentie
de Kanselier van de
Bondsrepubliek Duitsland,
Bonn.*

D. GOEDKEURING

E. BEKRACHTIGING

G. INWERKINGTREDING

Zie *Tractatenblad* 1952 No. 119.

J. GEGEVENS

Zie *Tractatenblad* 1952 No. 119.

Van het Militair Protocol, dat van het Verdrag deel uitmaakt, is de vertaling geplaatst in *Tractatenblad* 1952 No. 151;

Van het Protocol betreffende de rechtspraak, dat van het Verdrag deel uitmaakt, is de vertaling geplaatst in *Tractatenblad* 1952 No. 152;

Van het Protocol betreffende het militair strafrecht, dat van het Verdrag deel uitmaakt, is de vertaling geplaatst in *Tractatenblad* 1952 No. 153;

Van het Financieel Protocol, dat van het Verdrag deel uitmaakt, is de vertaling geplaatst in *Tractatenblad* 1952 No. 154;

Van het Protocol inzake de bezoldigingsvoorwaarden voor het militaire en het burgerpersoneel van de Gemeenschap en hun rechten

op pensioen, dat van het Verdrag deel uitmaakt, is de vertaling geplaatst in *Tractatenblad* 1952 No. 155;

Van het Protocol betreffende het Groothertogdom Luxemburg, dat van het Verdrag deel uitmaakt, is de vertaling geplaatst in *Tractatenblad* 1952 No 156;

Van het Protocol inzake de betrekkingen tussen de Europese Defensie Gemeenschap en de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie, dat van het Verdrag deel uitmaakt, is de vertaling geplaatst in *Tractatenblad* 1952 No. 157;

Van het Protocol betreffende de bijstandsverplichtingen van de aan de Europese Defensie Gemeenschap deelnemende Staten ten opzichte van de Staten die partij zijn bij het Noord-Atlantisch Verdrag, welk Protocol van het Verdrag deel uitmaakt, is de vertaling geplaatst in *Tractatenblad* 1952 No. 158;

Van het Accoord, voorzien in artikel 107 (4b) van het Verdrag, is de vertaling geplaatst in *Tractatenblad* 1952 No. 159;

Van de Overeenkomst betreffende de rechtspositie van de Europese Defensiestrijdkrachten en het handelspolitieke en fiscale regiem der Europese Defensie Gemeenschap is de vertaling geplaatst in *Tractatenblad* 1952 No. 160;

Van het Protocol betreffende de Interim-Commissie is de vertaling geplaatst in *Tractatenblad* 1952 No. 161;

Van het Verdrag tussen het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland en de aan de Europese Defensie Gemeenschap deelnemende Staten is de vertaling geplaatst in *Tractatenblad* 1952 No. 162;

Van het Protocol bij het Noord-Atlantisch Verdrag, nopens de bijstandsverplichtingen van de Staten die partij zijn bij het Noord-Atlantisch Verdrag, ten opzichte van de aan de Europese Defensie Gemeenschap deelnemende Staten is de vertaling geplaatst in *Tractatenblad* 1952 No. 163.

Uitgegeven de negen en twintigste November 1952.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. W. BEYEN.